

Tudengileht

Estonian Business School

Oktoober/November EBSi sõltumatu ajaleht

2003

ESTONIAN BUSINESS
SCHOOL

Ilmub 1995. aastast alates

2003/2004 õppeaasta

NR. 2 - Oktoober/November

Rebased: Eelnevate aastakäikudega sarnaselt aeti esmakursuslased kokku, kupatati bussi peale ning sõidutati bussiga Piritale "koerust" tegema.

Värsketest Rebastest täisväärtuslikeks tudengiteks

Maarika Stroo
maarika3@hotmail.com

Järjekordne uustulnukate sissepühitsemine, kui mitte öelda retsimine, toimus 2. oktoobril EBSi aulas. Juba nädal varem oli kooli peal võimalus kohata nii Reinu vader Rebast, Karumõmm Mišat kui ka Inspektor Kukekest, kes olid selleks spetsiaalselt metsast kohale kutsutud.

Neljapäeva õhtul, mil toimus rebaste ristimine oli koolipeal märgata teatavat elavnemist ja sagimist. Alustati sellest, et armsad uustulnukad seoti kinni ning neile jagati kohustuslikus korras klaas kangemat kraami. Seejärel näidati esmakursuslastele aulas õpetlikku filmi Mõmmi Aabitsast ja oma õpetussõnad andis edasi OV esimees Anto Liivat. Tänavustel rebastel oli ka ainukordne võimalus Jan Andresoo eestvedamisel õppida ülisalajast rebasetantsu, mis legendide kohaselt on selgeks õpitud juba 15 aastat tagasi ka Madis Habakukel. Loomulikult said kallid reinuvaderid omale pitseeritud ninajäljega tõutunnistuse.

Heast haistmismeelest

Tõestuseks sellest, et rebastel on hea haistmismeele, leidsid nad väga kiiresti üles EBSi kõrvale parki peidetud viinapudeli. See-

järel kupatati tudengid liinibussi, mis sõidutas nad Piritale, kus Maarjamäe memoriaalkompleksi juurde viis küünaldega valgustatud tee. Seal vandusid rebased olla tublid EBSlased ning alluda nii kirjutatud kui ka kirjutamata seadustele.

Alkohol ja anekdoodid

Peale vande andmist, viidi nüüd juba ametlikult tõelised EBS üliõpilased alkoholipoe juurde, kus kõik sõbralikult viina jagasid ja anekdoote rääkisid.

Kindlasti peab mainima ka seda, et EBSi rebastele pole kohe kindlasti elevant kõrva peale astunud, sest bussis lauldi nii tuntuid kui vähemtuntuid lauluviise ning tantsiti kolme metsast põgenenud looma eestvedamisel.

Flinti röövlitest juhid

Salajaseks lõpp-peatuseks peale mõningat bussisõitu osutus Captain Flint, kus leidis aset ka peo kõige negatiivsem seik. Nimelt vaatamata sellele, et rebastepeo korraldajad olid üürinud kogu selle publi välja, otsustasid omanikud küsida tudengitel veel eraldi raha mikrofoni kasutamise eest. Seega tulevastele juhtidele hea äriidee: püüdke röövida "vaeseid" üliõpilasi kõikvõimalikel viisidel. Vaatamata sellele vahejuhtumile jätkus pidu varajaste hommikutundideni tantsu ja mängudega.

PS! Teadaanne ka Karumõmm Mišalt: "Ootan kirjalikke vabandusi isikult, kes otsustas mind kasutada märklauana ning loopis mind šokolaadiga."

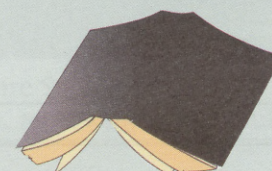
Diplom kehtetu?

Büroojuhtimise erialale lõpetanuid tabas ebameeldiv üllatus, kui tööandjad nende diplomeid ei aktsepteerinud, sest eriala oli jäänud 3+2 süsteemile üle minnes akrediteerimata. Mis sai vilistlastest?

...Lk 4

Aastaraamatu saatus

Aastaraamat, müüt või tegelikkus? Ta sai alguse kadestusest, teda sai neli aastat jurjest tehtud ning siis ta kadus. Temast räägitakse koolis avalikult, ka kõlakate küüsi on ta langenud. Keegi ei tea, millal ta end taas avalikkusele ilmutab.

...Lk 5

Two International Pages

So, what exactly is that the Erasmus students do in Estonia? Amazingly enough an Austrian bloke has the answers. Find out if they're here for an academic education or one big party that lasts a whole semester.

...Page 6

Meistriklass alustas

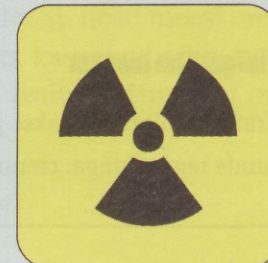
Kevadel toimus konkurss Tiit Elenurme uute juhtimisideede ajustrusti meistriklassi, kuhu võisid kandideerida kõik Eesti ülikoolide tudengid. Nüüd on osa meistriklassi loenguid toimunud ja aeg tulemusi presenteerida.

...Lk 10-11

Tuumapommivarjend

Mida teha juhul, Eestit peaks tabma pommirünnak? Tudengileht arvab, et parim idee on varjuda EBS riiehooldu. Saladuslik uks riidehoiust edasi viib tudengid pommivarjendisse, mis on ehitatud tuumapommi rünnaku puhuks.

...Lk 12-13

LL39

ILUSALONG

Tule ja astu vabal ajal läbi Ilusalongist LL39
Ainult EBSi tudengitele kehtib kõikidelt
teenustelt soodustus 5%

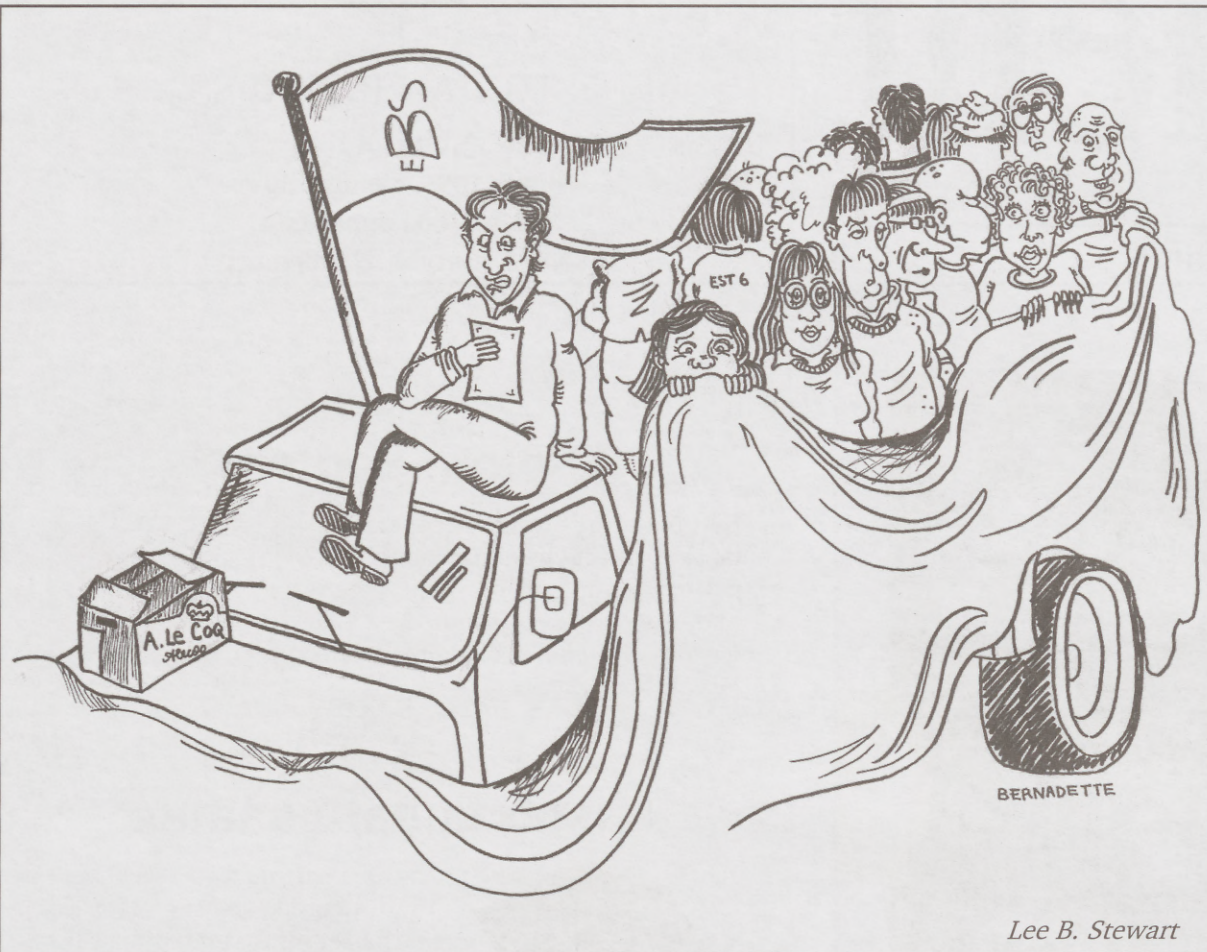
Asume EBSi lähedal Olümpia hotelli kõrval, Lauteri ja
Liivalaia tänava nurgal, aadressil Liivalai 39

Lisainfo www.LL39.ee või 660 4848
Avatud E-R: 9-20 L: 10-16 P: suletud

JUUKSUR • KOSMEETIK • MANIKÜÜR • PEDIKÜÜR

BEAUTY SALON

LL39

Lee B. Stewart

Juhtkiri

Tudengielust..

Viimased kuud on olnud pidudekuud, seda võis välja lugeda nii rahvusvaheliste kui ka eesti tudengite tegemistest: sügispäevad, trammipeod ja *home partyd*. Kes neil kõigil käia jõudis, püstitas vist rekordi nii promillides nädala kohta kui ka märgatava augu oma rahakotti. Esimese-teise kuu jooksul on kõvasti teineteisega tutvunud, magamata kooli tulnud ja loengutes tukutud. Esimaks kursused on oma mõningasest võõristusest juba üle saanud ja tudengiperre ära ristitud.

Nüüd on siis saabunud see hetk. Ühel hommikul märkmikku lahti lüües avastad, et kodutööd ja testid on tulnud hirmutavalt lähedale. Vaatad lugemata materjali mägesid enda ümber ning mõtled kogu selle kohvi hulgale, mida selle läbimine kaasa toob. Ning tead, et see on alles algus. Kurku tekib klomp...

Ja targast ini mesest

Paratamatult tegeletakse peale koolis käimise ka muude tegevustega: trennid, töö, tudengielu. Nii

võibki ühel hetkel tunduda, et koorem kasvab üle pea ja et parim viis on jaanalinnu kombel maa alla varjuda. Aktiivse inimesena olen ka ise mitmeid kordi nõ totaalset *ajublokki* üle elanud ja seetõttu tean lahenduseks öelda, et raskes situatsioonis aitab ratsionaalne mõtlemine ning RAHU. Samuti teadmine, et üliõpilaselus täiesti lahendamatu situatsioone enamasti ei teki ja midagi annab alati välja mõelda. Meil on õigus mitte jõuda, sest me oleme kõik inimesed, kuid samas on õppejõududel õigus teada, miks ei jõuta. Sageli leiab lihtsalt läbi põhjenduste ja julguse rääkida kokkuleppe. Pole vaja peljata õppejõude ega nõ küsimist, sest selle jaoks nad siin ju ongi. Iseasi on see, kui kaua vastu tullakse, sest kokkulepped kokkulepeteks, ent ei ole ka normaalne alati hilineda. Pealegi kahaneb nii üsna ruttu ka kokkuleppija maine.

Intelligentse inimese üheks tunnuseks on seega võime on tegemisi ette planeerida, et eksamipäeval enam ebameeldivaid üllatusi ei tuleks. Sest peapõhjus, miks siin ollakse on hariduse ja harituse omandamine.

Toimetetus

Peatoimetaja:	Geily Marmor
Vanemtoimetaja:	Jüri Saar
Inglise keele toimetaja:	Jüri Saar
Ajakirjanikud:	Kelli Saaren, Marju Mikkov, Karen Veidik, Eilike Filonenko, Helen Bogdanov, Maarika Stroo, Rain Raidla, Tuuli Stewart
Fotograaf:	Maarit Kallas
Kunstiline toimetaja:	Jaanus Jantson
Vastutav väljaandja:	Tiiu Allikmäe
Tudengilehe fotoarhiiv:	http://galerii.ebs.ee
Tudengileht internetis:	http://ajaleht.ebs.ee
Toimetuse mailiaadress:	ajaleht@ebs.ee
Telefon:	052 08884
Tiraaz:	1200
Väljaandja:	EBS Üliõpilasesindus
Trükk:	EBS Print

Summary

Another Batch of Freshmen "Foxed"

Call it what you will hazing, foxing or just plain fun for the freshmen and their eager tormentors some traditions are probably here to stay.

This year involved the usual motley crew of animals (fox, bear, and chicken) leading the new faces of EBS on an excursion through the darkness of autumn parks in search of "spirits".

Despite the official part of pronouncing the freshmen oath and learning the secret fox dance practiced by Mr. Habakuk himself some 15 years ago the formality quickly deteriorated into an all out party at "Captain Flint", where capitalist sailors squeezed poor students out of their remaining money,

Cloakroom used to be a Fallout Shelter

Not many people know that the school they visit almost everyday was built in the 1950s, but fewer still know that the cloakroom, where they keep their clothes, used to be a nuclear fallout shelter.

In this issue will take you on a trip into the depths of EBS, show you the hidden archives, the secret gym, and expose the location of rooms that could sustain life while hermetically sealed from the outside world for at least ten days. You gotta love that Cold War!

Lasering in the subtitles

Continuing our series of exposing the hidden side of the movie industry in Estonia, we take a look at how the movies in Estonian cinemas are chosen, what are the reasons behind some of the quaintest names, and how distribution of movies works.

If you happen to be an avid cinemagoer then you've probably noticed the annoying subtitles at the bottom of the screen. They're etched there with a high-powered laser that requires a constant temperatures and lots of maintenance.

Also in this issue...

Most universities have a yearbook and so did EBS — for about four years. One of our reporters investigates what happened to the fifth yearbook, and finds out that it's on schedule to be published in November. We also take a look at the influence of English on Estonians, while one courses in EBS got a nasty surprise when they found out their diploma was invalid. All this and more...in Estonian.

We're also looking for people interested in writing (about anything!) for Tudengileht in English. If you think you have what it takes: ajaleht@ebs.ee

Nii nad ütlesid

Tegelikult ei ole ma üldse naistevihkaja
Anto Liivat, EBS omavalitsuse president

Viimasel ajal on Tartu sotsioloogid lolliks läinud ja nimetavad referentsgruppe referentgruppideks
Maie Toimet sotsioloogia loengus

Ühte asja ma küll loodan, et keegi teist ei ole juhtidena laternasüütaja, vaid pigem väike prints
Tiina Tshatshua protokoll ja etiketi viimases loengus

Mis juhtub, kui jalad ei kannata?

Mihkel Mikrofon
mikrofon@ebs.ee
Kolumnist

Eelmises kolumnis sattus minu näppude tule alla EBSi "hümn." Mul on äärmiselt hea meel, et see värvikas ja kirev kirjatükk diskussiooni tekitas ning Tudengilehes isegi ühe vastukaja osaliseks sai. Nimelt minu austatud kolleeg Kelli Saaren tõi palju häid argumente, mis kohati õigustavad seda sõnade kombinatsiooni, mida osad inimesed trotslikult EBSi "hümniks" nimetavad. Kõige rohkem meelerahu tõi see, et Kelli ei nimetanud seda kordagi "hümniks," vaid tunnuslauluks. See kõlab juba paremini ja ei tekita minus iiveldust.

Ajuloputus või vaenu õhutamise?

Mis puutub aga tunnuslaulu sõnadesse, siis jään oma endisele seisukohale – joru on joru. Olen veendumusel, et reaalsust ignoreeriva ja ülistava korporatiivse mentaliteedi õhutamine tekitab väärarusaamist ning silmakirjalikust. Kellele on vaja seda tões-tada või välja hõigata, et EBS on "parim"? EBSi tudengid teavad seda niigi, sest sellepärast me väidetakse siia õppima tulimegi. Seega, EBSi tudengile pole vaja seda üle rääkida — kui just unise tudengiga tegemist ei ole. Kellele "me" siis seda laulame? Kas tõesti on vaja kuskil pubis või avalikul üritusel teiste koolide tudengitele näkku hõõruda, et nende kool on kehvem kui EBS? Kuidas reageeriksid sina, armas EBSi tudeng, kui sinu ees mõned Audentese tudengid täie häälega pubis laulavad, et Audentes on PARIM! Mind ajaks see küll naerma, sest selliseid inimesi ei saa ju tõsiselt võtta.

Kolumni iva

Nüüd jätan ma aga selle tunnusloole rahule (selleks korra) ning keskendun veidi tõsisemale probleemile, mis valitseb kolmandas majas Lauteri tänaval. 25. septembril oli mul au viibida ühel meeldival üritusel, mille pealkirjaks "Ad Honorem – Saul Bellow." Igati meeldiv kultuuriline üritus, mis pakub vaheldust EBSi majanduslikule ja korporatiivsele atmosfäärile. Riho Sibul improviiseeris muusikat, Sulev Teppart luges Saul Bellow raamatut ning Enn Soosaar rääkis nii kirjanikust kui ka tema loomingust sügavamalt. See üritus toimus EBSi Tudengirestoranis, sest seda ei olnud võimalik eriti kusaagil mujal korraldada.

Nüüd jõuamegi selle sümbolise iva või rosina juurde, mida ma selle kolumniga välja tahan kaevata. Nimelt, ei saanud seda meeldivat õhtut aulas ega mõnes teises auditoriumis korraldada, sest EBSis on äärmiselt raske ratastooliga liigelda. Enn Soosaare liikumisvahendiks on ratastool, mis peaks üldjuhul päris palju võimaldama, aga EBSis paraku mitte.

Eesti "parimas" ülikoolis (ma ei suutnud ennast tagasi hoida) ei ole üldse arvestatud invaliididega. Tunnistan ausalt, et ma ei ole sellele varem tähelepanu pööranud ega selle peale mõelnud. Seni, kuni jalad veel kannavad, ei tekita trepid mingit hirmu ning neljandale korrusele rühkimist võib kergeks kehalise kasvatus tunniks lugeda. Mis juhtub aga siis, kui neid jalgu enam kasutada ei saa? Sellised küsimused muutuvad üldjuhul oluliseks alles siis, kui istud ise kahe suure rata vahel. Füüsilise puudega ei kaasne automaatselt vaimne puue. Stephen Hawking on meile selle puust ja punaselt selgeks teinud. EBSis ei saa aga ratastoolis inimene ennast võrdväärselt teistega vaimselt arendada, sest suur osa ajast kulub liikumistrajektoori välja nuputamiseks.

Ma mõistan, et mingi invaliidi-sõbraliku liikumissüsteemi paigaldamine ei ole odav ning tõenäoliselt see omanikele kasumit ei too. Kas tõesti peab aga kõike mõõtma rahas? Kui EBS tahab olla üks eesrindlikumaid majanduskõrgkooli Euroopa Liidus, siis võiks ju näidata, et me ei ole ükskõiksed invaliidide suhtes, vaid pakume ka neile võrdseid enesetäiendamise võimalusi.

Ma ei taha, et EBS muutuks mingiks sotsiaalabikeskuseks. Ma ei taha ka seda, et EBS piiraks inimeste arenguvõimet, vaid just soodustaks ja agiteeriks seda. Minu tagasihoidlik soov on, et nii juhtkond, töötajad kui ka tudengid pööraksid sellele tähelepanu ning mõtleksid korra, kuidas nemad saaksid ratastoolis neljandale korrusele 15 minutiga?

Sügavmõtteliselt muusikas: Enn Soosaare Saul Bellow elu- ja loomingukirjeldust illustreeris Riho Sibul ja Co. melanhoolselt võluva muusikaga, mida kahjuks oli kuulama tulnud ainult kümnekond inimest.

Ad Honorem Saul Bellow

Jüri Saar
Jyri.Saar@ebs.ee

Majandus- ja irooniaõppetool alustas uut õppeaastat traditsiooniliselt tugevalt, tuues ligi pooleteiseks tunniks ühte ruumi kirjanduse, näitekunsti ning muusika.

Üks asi on haridus, midagi hoopis teist on aga haritus, mis enamasti väljendub laias silmaringis, mida ainult auditoriumitoole nühkides tõenäoliselt veel ükski inimene sellel väikesel planeedil pole omandanud.

EBSi tudengitel avaneb aga aeg ajalt harukordne võimalus osa võtta silmaringi laiendavatest kultuuriüritustest, kus võib kogeda natuke sügavmõttelisemat kirjandust (Friedrich Nietzsche, Saul Bellow, Juhan Viiding) läbi näitlejate tõlgenduste või uurijate mõtiskluste, mida saadab poeetiliselt melanhoalne mõttemuusika.

Täpselt sama lihtsalt kui kirjandust võib majandus- ja irooniaõppetooli üritustelt leida hoopis muusikat — muusikat, mille ees-

märk ei ole raha teenida, vaid hoopis väljendada olemise talumatut kergust kõigi noodirikaste nüanssidega (Jaak Johanson, Sofia Joons, Riho Sibul).

Tõise argipäeva kõrval, kus meie aja neelavad aplalt küll töö, siis kool, jääb liiga vähe aega elu üle mõtlemiseks — näiteks klaasikese veini taga — kuid muusikas peegeldub elu mitmekülgsus. Neil, kes üritustest huvitatud, ta-sub jälgida elektronposti ja teadetetahvleid, sest semester alles algas.

Tudengileht

Estonian Business School

"Tuleviku tegijad peavad sõna saama täna"

EBS Tudengileht on tudengiorganisatsioon, kus väärtustatakse teadmisi, head meeskonnatööd ja aktiivsust. Algsest väiksearvulisest inimgrupist on tänaseks kasvanud välja pool-professionaalne üksus. Edasise positiivse arengu kindlustamiseks ostib Tudengileht oma meeskonda

Reklaamimüügiprojektijuhte

Kandideerimise eelduseks

- Eelnev müügiialane kogemus või väga suur soov tööd teha
- Positiivne ellusuhtumine

Pakume

- Võimalust teha tööd 20 tundi nädalas
- Paindlikku töögraafikut
- Palka vastavalt tulemustele
- Mõnusat meeskonda ja meeskonnaüritusi

Kanditeerimiseks vajalikud dokumendid

- CV
- Motivatsioonikiri (Kogemus, miks just sina, teadmised müügist)
- Saada need kuni 31. novembrini aadressile ajaleht@ebs.ee ja me võtame ühendust

Büroojuhtidele uued diplomid

Marju Mikkov

Marju.Mikkov@ebs.ee

Suvel lõpul sai üks pahaaimamatu EBSi büroojuhtimise diplomioõppe villistlane ebameeldiva üllatuse osaliseks. Tööotsingute käigus enda EBSi diplomit kõrghariduse omamise tõendina pakkudes teatati talle, et SEE diplom ei tõesta kõrgemat hariduse astet, kui keskharidus.

Põhjuseks toodi, et omandatud eriala ei olnud akrediteeritud vastavalt kehtivale seadusandlusele. Selle uue infoga pöördus pettasaanu esmalt oma saatusekaaslaste poole, kes siis üheskoos kooliga ühendust võtsid, et olukorrale lahendust leida. Koolile tuli see probleem üllatuseks. Kiirete uuringute käigus tuli ilmsiks ka põhjus, miks eriala lubatud akrediteeringust ilma oli jäänud. Uuele erialale on võimalik akrediteeringut taotleda alles siis, kui esimene lend on läbinud vähemalt 2 aastat kogu programmi kestvusest.

Jäid kahe silma vahele (või "3+2 süsteem lõpetab diplomioõppe")

Selle aja peale oli aga Eestis läbi viidud kõrgharidusreform, mille tagajärjel viidi sisse "3 + 2" süsteem, ehk siis magistriõppe propageerimine läbi bakalaureuseõppe nominaalaja lühendamise kolmele aastale. EBS

Uue Diplomiga: Üleminek 3+2 süsteemile tekitas segadust, mille tõttu jäi EBSis büroojuhtide diplomioõppekursus akrediteerimiseks vajalikust tähelepanust ilma. Õnneks langes nende õppekava piisavalt kokku ühe akrediteeritud kursusega, mille diplomid on nüüd kõigil käes.

tõlgendas uut seadust omamoodi ning mõistis, et diplomioõppe jätkamine ei ole kuigi praktiline. Nii peatati uute tudengite vastuvõtmine diplomioõppesse ning olemasolevatele ainetele ei

taotletud akrediteeringute pikendusi (akrediteering kehtib 7 aastat). Juba diplomioõppes õpivatele tudengitele pakuti võimalust ümber asuda bakalaureuseõppesse. Seda võimalust

kasutasid ära umbes pooled tudengitest. Kahe silma vahele jäi aga see ülejäänud pool, kes diplomioõpet jätkasid ning kelle erialale jäigi akrediteering taotle mata.

Lahendus leitakse

Õnneks ei olnud lahenduse leidmine büroojuhtidele liiga keeruline. Vastavalt seadusele võib iga ülikool muuta eriala nime, kui kahe eriala õppeprogrammid ei erine rohkem kui 30% võrra. Nii saab EBS anda tulevastele lõpetajatele (ka vilistlaste diplomid vahetatakse välja) juba akrediteeritud eriala diplomi, mille aineprogramm erineb büroojuhtimisest kõigest 20 AP võrra.

Ainus etteheide, mis büroojuhtidel veel koolile on, seisneb nende lubaduses kõigile asjaosalistele isiklikult teatada olukorrast ning leitud lahendusest, mida kool siiani teinud ei ole.

EBSi tegevdirektor Jan Andresoo tunnistas, et ebameeldivused tekkisid struktuuriüksuste ümberkorralduste ja töötajate vahetamise tõttu. Andresoo vabandas kooli vilistaste ja tudengite ees tekkinud ebameeldivuste pärast, samuti avaldas ta tänu sellisele möödalaskmisele tähelepanu osutamise eest.

Seekord leidis probleem positiivse lahenduse kõigi osapoolte jaoks. EBS kinnitas, et sellist asja enam juhtuda ei saa ning ühelgi tudengil ei ole vaja kahelda oma diplomi või kraadi väärtuses. Siiski: usalda aga kontrolli on moto, mis vist igas elujuhtumil abiks peaks olema.

Mure meie emakeele pärast

Marju Mikkov

Marju.Mikkov@ebs.ee

Kas eesti keeles on selline sõna nagu "häpi"? Aga cool? Või kas okei on eestikeelne sõna? Keeleloomulik areng toob paratamatult kaasa uusi sõnu, mis üle võetud teistest keeltest, nii see keel ju arenebki.

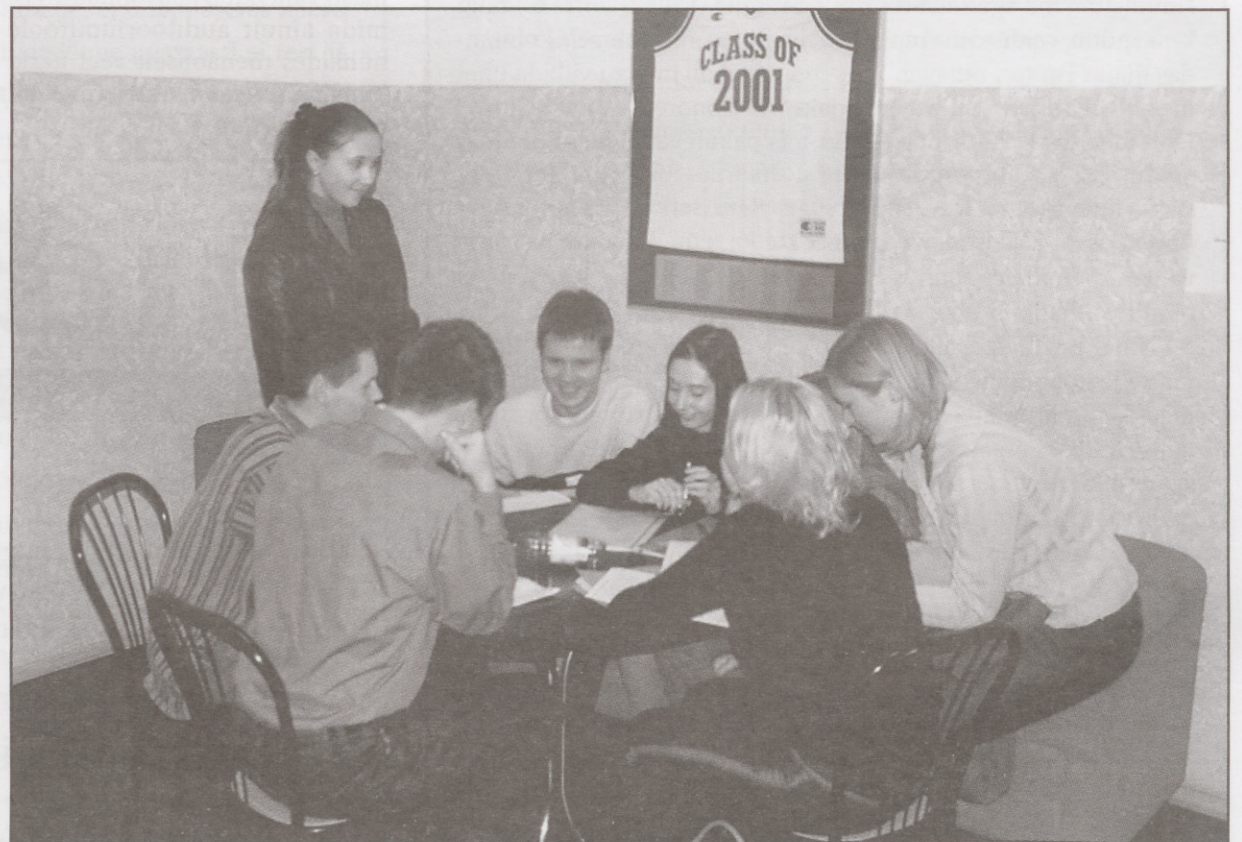
Kindlasti on palju sõnu, mis tänapäeval pea iga inimese aktiivses sõnavaras käigus on, kuid mis mõni aeg tagasi täiesti võltsi ja mitesobivana tunduda võisid. Ometi on ka keele arengul ja uute võõrsõnade omaks võtmisel teatud piirid. Viimastel aastatel aga tundub Eestis olevat käima lükatud eesti keele arendamise kampaania, mida suurem osa Eesti noortest tundub toetavat nii kuis jaksab. Selle kampaania peamiseks eesmärgiks paistab olevat kõikvõimalike eestikeelsete sõnade välja vahetamine ingliskeelsete vastu.

Ei ole mina varem näinud, et Eesti noored nii üksmeelselt ja kindlalt ühise eesmärgi nimel rügasid. Ega kõva tööpeale

saavutusedki tulemata jää. Juba ongi nõ "uue eesti keele" sõnavara väga osavalt põimitud igapäeva keelde. Selle fenomeni heaks näiteks võib tuua kahe noore tudengineiu mõttevahetuse möödunud nädalavahetuse sündmuste teemal, kus üks asjaosaline teisele seletab kui fun reedel klubis oli ning kui võrd häpi ta oli kui üks cool poiss teda tantsima kutsus ning kuidas nad pärast pikalt koos hängisid ja hiljem veel internetis chattisid.

Inglise keelde uppumise kohmakus

Isiklikult ei ole ma end iialgi väitnud oma emakeelt hästi oskavat, vastupidi, terve keskkooli pidin oma õpetajat nähes kõvasti piinlikkust tundma, teades, et õpetaja oli hiljuti mõnd minu kirjandit parandanud. Võib-olla ongi see põhjus, mis mulle kõige enam muret teeb, nimelt olen viimasel ajal järjest rohkem pidanud oma koolikaaslaste õigekeelt parandama ja teinekord isegi piinlikkust tundma oma eakaaslaste ülimaldala kee-

Tsauki emakeel: Vahetundides vestlevad tudengid üha rohkem ja rohkem keeles, mis ei meenuta eesti keelt vaid pigem mingit segu inglise, vene ja interneti keelest. Puudu on ainult "smiley-id"

leostustaseme pärast. Kui juba mina, kes ma koolis eesti keele "3" eest tõeliselt vaeva nägema pidin, inimeste keelevigu parandan, peab midagi tõsist lahti olema.

Põhjuseid, miks meie emakeel, mille säilitamise eest meie esivanemad nii kõvasti võitlema pidid, nii kehvas seisus on, on mitmeid: internetipõhine kiirkeel jätab oma jälje meie kõnekeelde ning uksest ja aknast sisse trügiva ameerika ingliskeele

eripärad hakkavad samuti vormima meie keele struktuuri. Vahest ei seisnegi suurim oht mitte uute võõrsõnade suures ning järjest kasvavas hulgas, vaid hoopis lauseehituses ja kujundlikus keeles, pigem siis küll nende aeglasel, kuid järjekindlas hävitamises.

Ma saan küll hästi aru, et sellise probleemi tõstatamine ei pruugi meievanuste seas väga "in" olla, ent ma olen siiski valmis leppima nii luuseri kui friigi

mainega, et teid kõiki üles kutsuda jälgima oma keelekasutust ning tundma uhkust oma emakeele üle. Tehke endale näiteks kingitus eesti keele sünonüümide sõnaraamatu näol — te ei kujuta ettegi kui rikkalik meie emakeel tegelikult on!

Üks tagasihoidlik väljakutse kõigile huvilistele: uurige välja, mida tähendavad sellised sõnad nagu "agran" või "tokama".

EBSi võidukäik sügispäevadel!

Maarit Kallas

Maarit.Kallas@ebs.ee

Nagu kõik tähele panid, toimusid 16.–19. september Tallinnas Tudengite Sügispäevad. Sellel aastal oli see üritus EBSis tähelepanuväärne, kuna osavõtt oli suurejooneline. Tänavustel sügispäevadel ärkas EBSi tudengivaim ellu ning otsustas näidata enda võimet suurteks tegudeks.

Kui eelnevatel aastatel oli Sügispäevade avaparaadile heal juhul tulnud EBSi esindama 20 tudengit, siis seekord oli see arv vähemalt 4 korda suurem. Paraadile, mis toimub alati esimesel päeval, kogunevad enamike kõrgkoolide tudengid. Üle 80 EBSi tudengi avaparaadile saada on väga hea tulemus ning loodame, et järgmine aasta suureneb see arv veelgi. EBS kammerkoor, kes oli end mugavalt peaaugustesse sättinud, esines esmakordselt oma lastelaulude kavaga. Nii hõivas EBS kaks veoautot, sest tudengid tulid välja suure veoautoga, mis olid kaunistatud kaseokste ja EBSi lipu värvidega kangaga. Selle auto kastis kuuekümmekesi koos olles ja TTÜga võidu karjades ja hüpatas elasisid nii mõnedki eesti kui ka rahvusvahelised tudengid üle eufooriat, mille tulemusel hääld järgmisel õhtulgi veel kähe oli. Kõige selle eest sai EBS ühe kasti A Le Coq'i, mis kohe sealsamas autokastis avati ja õllepudelid mööda autot ringi liikuma pandi. Tänu sellele, et meie veoauto kõige atraktiivsem oli, tund-

sid ka fotograafid selle vastu suurt huvi. Järgmisel päeval olid osavõtjatele heaks üllatuseks Eesti päevalehtede esi ja tagakaaned, kus Tudengipäevade artikli kõrval suurelt ebslasi oma veoautos võis näha.

Neli päeva Tudengielu

Tähtsamad sündmused, näiteks avaparaad, lõpupidu, TTÜ sünnipäev, telgiüritused, mis Sügispäevade raames toimusid olid rahvarohked. Päevade suurpauguks kujunes Studentrave. See on alternatiivmuusika pidu, mis on alati toimunud väikeses klubis nimega KUKU, kuid see aasta otsustati haaret laiendada. Pidutoimus Terraariumis nagu enamused suu-remaid üritusi.

Päevade kava oli see aasta tihedam, kuna viielt päevalt mindi üle 4 päeva peale. Sügispäevade raames toimus üle 90 erineva ürituse kõikjal Tallinnas. Välja võiks tuua erinevad avalikud loengud ning öise rattamatka Lasnamäel. Siiski oli peo keskpaigaks Vabaduse väljaku telk, mille projekti-juhiks oli EBSi tudeng. Üritused olid huvitavad ning nendel neljal päeval sai elada täielikku tudengielu. Sest, kui tudeng Sügispäevadest osa ei võta, siis pole teda olemas ka.

EBS oli sponsor

Seekordsed sügispäevad olid nii mitmeski mõttes erilised, esiteks oli EBS esmakordselt sponsoriks Sügispäevadel ning samas olid ka

EBS kastis: Esimest korda osales EBSi tudengikond sügispäevade avarongkäigul oma autoga, kus lehvitati uljalt EBSi lippu ja hõisati "Hurra" kõigile möödujatele, kes vähegi raatsisid naeratada.

korraldustoimkonnas mitu EBSi tudengit. Rahvusvahelisusest rääkides peab rõhutama seda, et Sügispäevadel esinesid meie Hiina tudengid.. Avaliku loenguga esines meie üks parimaid õppejõude Arno Almann. Peeti maha ka traditsioonilise Aliase turniiri ning alustati ka liugpalli turniiri. Aktiivsemad tudengid vastutasid telgis toimuva eest ning olid

päevajuhiks.. Ära mainida võiks ka ülikoolidevahelise välitlusturniiri, mille võitis loomulikult EBS.

Tudengitelt tudengitele

Tänavu võis täheldada seda, et riigiülikoolid on jäänud laisaks ning erakoolid nagu EBS on hakanud aktiivsemalt tegutsema. Võib öelda, et seekordsed Tudengite Sügispäevad läksid EBSile

hästi korda. Sellele viidates tahan teid kõiki kutsuda aktiivselt osalema järgmistel Tudengite Kevadpäevadel ning miks mitte ka neid korraldama. Kuna Tudengipäevad on tudengitelt tudengitele korraldatud siis ilma aktiivsete tudengiteta midagi ka ei toimu. Kel huvi korraldamises kaasa lüüa võiks kontakti võtta Meeli Lepsoni SA Tudengipäevad juhatajaga.

Aastaraamat – müüt või tegelikkus?

Eilike Filonenko

eilike.filonenko@ebs.ee

Ta sai alguse kadestusest. Teda sai neli aastat järgemööda tehtud. Siis ta kadus. Temast räägitakse koolist avalikult. Ka kõlakate küüsi on ta langenud. Keegi ei tea, millal ta ennast taas avalikkusele ilmutab. Ta on müüt. Ja tegelikkus. Ta on aastaraamat.

Müüt

EBSis on ilmavalgust näinud neli aastaraamatut. Esimene neist ilmus 1997. aastal ja kandis nime "Esimene". Oma nime õigustas aastaraamat juba sellega, et oli üks esimesi tõsiseltvõetavaid aastaraamatuid Eestis.

Idee koostada aastaraamat tekkis eestlasele loomulikult emotsioonist — kadestusest. Korraldajad ise on selle kohta öelnud nii: "...idee tekkis suurest kadestusest paljude tuttavate vastu, kes on tulnud ilusa asjaga teiste riikide koolidest!". Konkreetset ideet autorit aga ei mäleta enam keegi.

"Esimene" on justkui esiklaps, keda on hästi koheldud ja armastatud. Raamat oli küll mustvalge, ent sisukas ja huvitav lugeda. Pilku püüdis aga tohtu reklaampind, ent sellele poleks ju aastaraamat kunagi ilmuda saanudki.

Järgmine aastaraamat ilmus 1998 ja kandis nime "Next Step". Kuna tegemist on siiski rahvusvahelise ärikooliga, mis tol ajal kan-

dis veel Tallinna Kõrgema Kommertskooli nime, muutus ka aastaraamatu nimi inglise keelseks. Hoolimata aastaraamatu esmavaljaandega saadud koostajate kogemusest, oli raamat õhem, ent värvilisem.

Kolmas aastaraamat nägi ilmavalgust 1999, nimega "Yearbook the Third". See aastaraamat oli neljast väljaandest kõige professionaalsem. Aastaraamatul oli parem kujundus, pildikvaliteet oli paranenud ja ka värvilisi lehekülgi oli rohkem.

Neljas ja seniks viimane aastaraamat ilmus 2000. aastal ja kandis nime "4th Coming". Kui aus olla, siis selle aastaraamatu juures ei märganudki midagi erilist või uut.

Kõikide nelja aastaraamatu juures on töötanud enamjaolt ühed ja samad inimesed, küll väikeste eranditega. Tegevusse olid kaasatud aktiivsed tudengid ja tol ajal eksisteerinud OilClub.

Pärast viimase aastaraamatu ilmumist on tekkinud salapärase tühimik. Keegi ei tea, mis on saanud traditsioonist, mida kunagi vaprad tudengid algatada püüdsid.

Tegelikkus

Kooli peal on liikunud mitmesugust erinevat informatsiooni aastaraamatu kohta.

Jalad laual: Nii võiks kujutada ka Aastaraamatu tegijaid, kes viimase kolme aasta jooksul on peamiselt Aastaraamatust rääkinud, samas kui oleks hoopis tegutseda vaja.

taraamatu koostamise ja ilmumise kohta. Ent tõsi on see, et uus aastaraamat on plaanitud ilmuma 2003. aasta oktoobri lõpus – novembri alguses.

Seekord võttis selle vastutusrikka ülesande enda kaela III kursuse tudeng Roman Reiner-Latõsev, kes on endale abiks kutsunud veel mõned aktiivsed tudengid. Au ja kiitus neile selle ettevõtmise eest!

Paljud üliõpilased on tundnud huvi, miks aastaraamatud enam ei ilmu? Lõpuks on sellele küsimusele vastus olemas. Nimelt oli koostajatel probleeme info liikumisega ja seetõttu oli ka väga raske kokku koguda pilte ja jutte, mida aastaraamatusse sisse panna. Samuti ajas mitmel korral koostajate plaanid segi kursuste koosseisu pidevad muutused — osa tudengid langes välja, osa läks sõjaväkke jne.

Aega võttis, aga asja sai. Peagi ilmuvast aastaraamatus on võimalik näha õpilasi, kes on vahemikul 2002/2003. õ-a EBSis õppinud või õppimas.

Selles aastaraamatus on plaanis kirjutada omavalitsusest, Kar-

jääri- ja Nõustamiskeskusest, samuti tuleb juttu Tudengilehe tegevusest ja ära saavad märgitud ka tähtsamad peod nagu Rebaste ristimine ja esmakordne EBSi Welcome Week.

Aastaraamatu üliõpilaste pildid on, nagu juba eelnevategi väljaannete puhul, mustvalged. Pildide pildid on aga plaanis teha värvilised.

Aastaraamatu tiraažiks on praegu plaanitud 1000. Ka hinna suhtes on käimas läbirääkimised.

Nagu juba traditsiooniks, on oma öla alla pannud sponsorid, ilma kellelta ei oleks aastaraamatu ilmumine üldse võimalik. Seekord on suurimaks aitajaks EMT.

Uued tegijad

Kuna aastaraamatu tegemine on aeganõudev ja selle ilmumine on suhteliselt ebastabiilne, siis on omavalitsus plaaninud võtta aastaraamatu edasise saatuse enda hoolde. Omavalitsusel on plaanis võtta aastaraamatut kui projekti, mis tähendab seda et moodustatakse kindel meeskond, kes hakkab selle eest hoolt kandma. Peamine eesmärk oleks tagada aastaraamatu järjepidev ilmumine.

Kunagi algatatud aastaraamatu ilmumise traditsioon hakkab taas tuhande tõusma. Üliõpilased, ärge kaotage lootust — küll kunagi tuleb ka aeg, kus teid näpuga aastaraamatust taga otsida võib!

Too much mayonnaise. Too much Saku. Too much fun.

Chris Canty

Ask most international students at EBS, what they've learnt in the last month, and the answer will be "Well, the Beer House has a happy hour from 12-2pm, and Club Hollywood on Wednesday nights is LADIES NIGHT".

It's easy to tell who the international students at EBS are. Four weeks ago we were tanned, healthy and enthusiastic about starting a new semester at a new school. Now however, after the constant stream of parties and mayonnaise, most of us are pale, have a cold, and are traumatised by walking to university every day through the most dangerous traffic in the world.

Some of us take the tram to EBS, but after the Pub Tram Party, this form of transport will never be thought of in the same way again. We started the party at 9pm, ran out of beer at 9.22pm (mostly due to a German ordering 13 beers at once), and strategically ran off into the night, either to urinate or find cheaper beer, every time the tram stopped for a break.

While Tram parties are a great excuse for falling over other students of the opposite sex (blame it on the brakes), most of the semester's highlights have occurred at 'house parties'. These gatherings start innocent enough, with nice food and sober conversations, however, it isn't too long until the night ends with people snogging on the couches, spewing in the bathroom or pleading with the police.

The International Students

We students at EBS are a mixed bunch. The Italians love fine

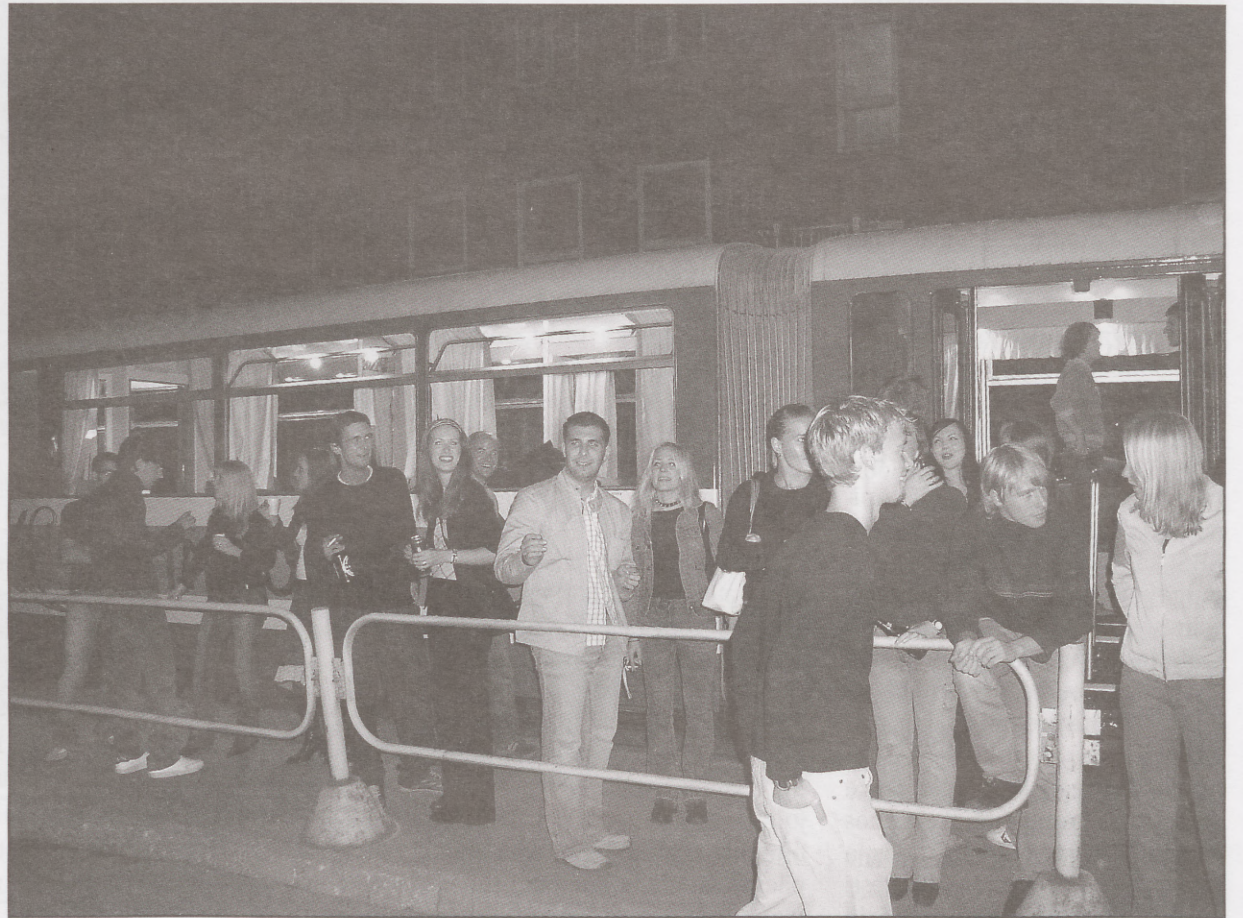
food, football (although they can't beat EBS yet), and the podium at Club Hollywood. The Germans love drinking lots of German beer, then creating websites of themselves drinking lots of German beer. The Indians love a dance, but only if there are Estonian girls to dance with. The Australians are lost in a world of foreign languages beside the occasional kangaroo joke made in English. Most of the lecturers think they are from Austria, and assume they know what the EU stands for (they don't!). The Swiss are neutral.

Estonians at EBS see us internationals, as the people who take their computers. While the Asian guys play arcade games, and the Indians chat amongst themselves, the rest of us spend our time sending drunken photos to people back home, with emails like:

- Hi Brad, this is a picture of me in a spa bath full of vodka.
- Hi Brad, this is a picture of me naked with my eyebrows shaved off.
- Hi Mary, this is a picture of me dancing with seventeen Russian guys.
- Hi Mary, this is a picture of me going home with seventeen Russian guys.

The Nightlife

The Old Town, although incredibly beautiful, is a labyrinth of one litre glasses, forgotten stairways and Saku stains. The old cobblestone streets might be perfect for romantic walks, but are deadly for drunken international EBS students who, after breaking their

The Occasional Stop: Cris crossing Tallinn by night on the Party Tramm is fun, especially with occasional stops in the seedier sides of the city where some students disappeared into the darkness to relieve themselves only never to return.

ankles on the stones, get lost until sunrise.

Most start at Kompressor, where only Estonians would think to have shaved Turkey in a pancake. Then it's off to the Beer House, to pose for a photo with a one-litre glass, then to any club that has an equal proportion of great beer and bad dancing.

A typically night usually ends at Hesburger, where the meat patty falls out of the burger, like our stomach falls out of our shirt after eating

there. The next day we could try to trace our steps back to the bar we loved so much, but deep down we know that it will be impossible to find while sober.

Others go to 24-hour buffets at the end of a night, and realise when they get there, that the food has been sitting there for 24 hours. Spare a thought for the students at Tallinn Technical University, who end up paying \$4,000 Euro each night for a 15-minute taxi ride.

Us and Estonians

Most of the male international students have been hypnotised by the beauty of the Estonian women, and often find themselves walking into walls, onto dance floors, or female toilets just to gain their attention. Some have started to study the Estonian language for the purpose of impressing the local women, yet have not progressed past the "Tere Hommikust" stage. Some have been successful with this, as its considered 'cute' when you say it in the middle of the night. On the other hand the female international students wonder why the Estonian men aren't quite as attractive as their counter parts, and why the men wear more black leather than they do.

Some of us partied with the locals on Spring Day, whereby we pretended to know the words of what everybody else was singing. There is nothing like going through old town, holding onto dear life as you travel in an old rickety Russian truck. The highlight of the ride was when an Indian guy

grabbed the microphone and started to sing an Indian love song. All of us looked up in confusion and appreciation, which is kind of how we see Estonia.

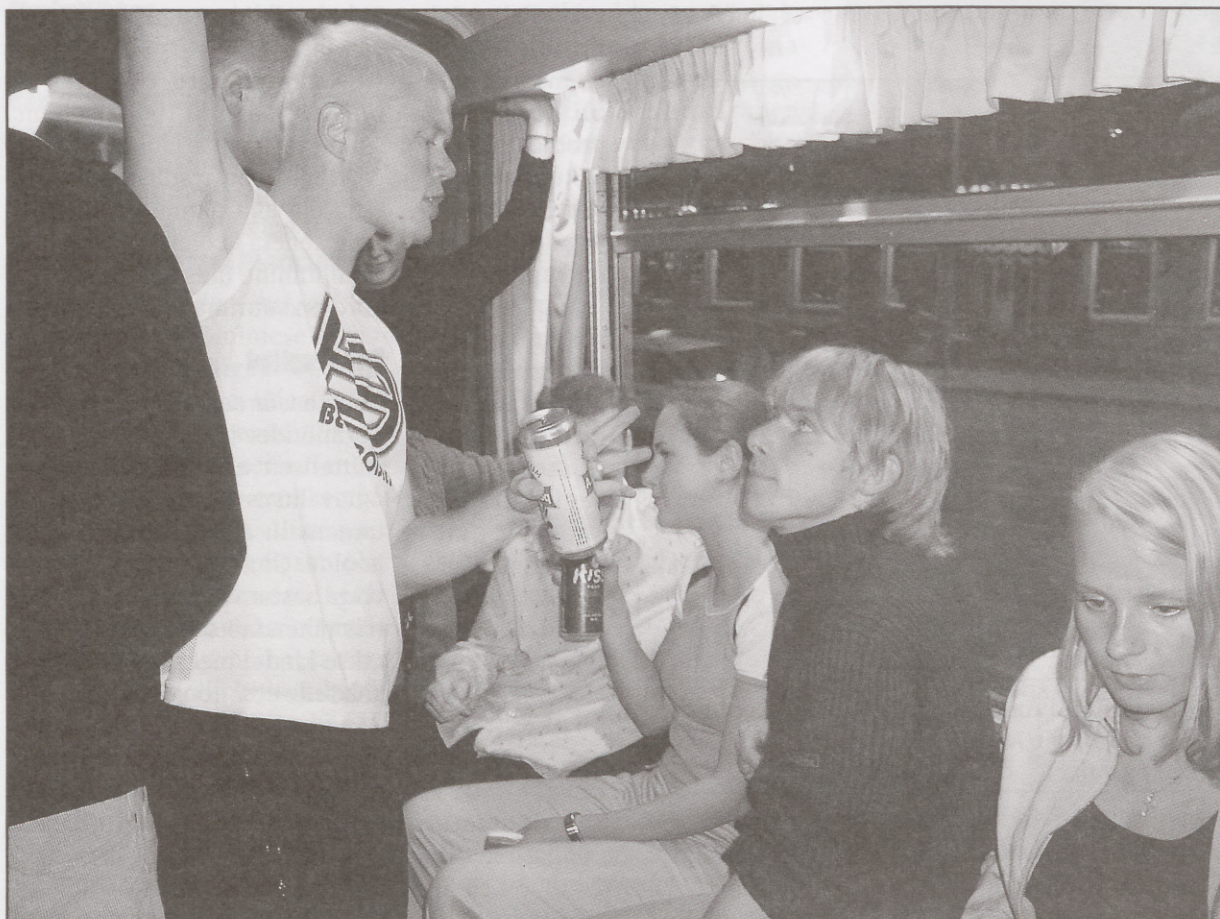
It might seem that we spend all our time drinking and not studying, and yes this is true, but it's not our fault. All we want to do is study and achieve good grades, but the social directors of the student government keep organising parties for us, and we can't be rude to our hosts. In fact, we think that the student government are robotic party machines that run on alcoholic batteries, so it's best not to get them angry.

The Future

We party now because when the winter comes we think it will be too cold to go out. But deep down, we all know that we'll be partying more, because what else are we going to do at night, besides watch soft porn on German cable TV. Whatever the case, in the next few months when the sun starts to come out less and less, it just means that there is more night, and more nightlife.

Terviseks!

Chris Canty is an Australian Exchange Student who, like the others, has enjoyed the time spent in Estonia and EBS and greatly appreciates the assistance and hospitality of EBS students and staff.

The Party Tramm: Almost like a train but not quite, this wonderful vehicle proved to be a perpetual party on tracks, gliding through the dark Estonian autumn night with plenty of beer and cheer on board.

An Introduction to Chinese Culture Part Three — Clothing of Ancient Chinese

Guanyuan Zhang

Guanyuan.Zhang@ebs.ee

Millenia of various different cultures influencing each other can be traced through clothing worn, and the meaning given to colors and creatures. In an ongoing series our Chinese comrade sheds some light on the mystery.

Clothing of ancient Chinese varied from dynasty to dynasty and from ethnic group to ethnic group.

For example garments worn by people living south of the Great Wall had the fronts on the right, while garments worn by people living north of the Great Wall had the fronts on the left. For the sake of horsemanship and archery, nomads living in China's far north wore short-sleeved jackets, long trousers and leather boots. These nomads were referred to as Hu, and their costumes were called Hu fu or the Hu clothing.

Time melds culture and clothing

In the prolonged process of cultural intercourse, the Han ma-

majority and people of the various ethnic minority groups were able to share each other's styles of clothing. A striking example is clothing of the Tang Dynasty, which in many ways resembled clothing of those nomadic tribes.

An even earlier example is the State of Zhao of the Warring States Period, whose rulers ordered adoption of clothing in the Hu style, on grounds that short-sleeved and close-fitting Hu clothing was more suitable for combat and military training.

Though diverse in style, ancient Chinese clothing consisted of two basic parts: *yi* — the upper garment and *shang* — the lower garment.

Shang in its earliest form consisted of two pieces of cloth tied to the front and rear of the lower part of the body.

The *shen yi* was produced by sewing *yi* and *shang* together. On the basis of *shen yi* traditional robes were developed.

Long robes, however, were for aristocrats, officials and scholars. *Duan da* and long robes were the basic forms of clothing throughout the feudal times, though there were variations in size and pattern.

The color and shape of class and status

In feudal China the ethical code of Confucianism manifested itself in everything. The way people dressed was clearly distinctive of their social status.

All dynasties had a set of rules specifying every minute detail of clothing worn by peo-

ple of each class or social strata, ranging from style, pattern and material of the clothes and hats to the kind of ornaments people were allowed to wear. Silk cloth, for example, was reserved for ranking officials and aristocrats, while in the ancient Chinese vocabulary *bu yi* (cotton clothes) and *bai xing* (commoners) were synonyms.

In the Han Dynasty, red was the color for aristocrats, and in

the Tang, purple. From the Tang Dynasty to the Qing, yellow was meant exclusively for emperors and their direct relatives, and the colors of commoners' clothing were limited to blue, white and black. For this reason people with neither official nor aristocratic titles were often referred to as *bai yi*, which literally means "person wearing white clothes".

Ranks and status were often indicated in the patterns on

clothes. The Dragon pattern was meant exclusively for emperors. Official gowns of the Qing Dynasty had embroidered patches on the chest and the back, and on these patches were designs of different birds and animals to denote the rank of the wearer.

Patterns of legendary or real birds were embroidered on patches for civilian officials and military officials were entitled to fierce-looking animals either real or legendary.

All dynasties forbade overstepping of one's rank by wearing clothes one was not entitled to. Under the Criminal and Civil Code of the Ming Dynasty a commoner would be given 50 lashes for wearing clothes meant for officials, and an official would be flogged 100 times for wearing clothes for ranks higher than his own.

Throughout the history of feudal China, there were numerous cases in which people were executed for using the dragon design. Even though from time to time there were changes to the styles, clothing was nevertheless always an embodiment of the system of hierarchy.

Distinguished not by clothes but hairstyle

Society of the Tang Dynasty was relatively open and liberal. This emboldened women to go against the tradition and wear dresses that were loose enough to expose the upper part of their chests, and some women were even courageous enough to wear men's

clothing. According to tradition, ancient Han Chinese, men and women alike, wore their hair in a bun on the head.

The Qing Dynasty forced the ethnic Hans to adopt the mandarin hairstyle and clothing. So men had the crowns of their heads shaven with pigtailed hanging from the back of their heads, and their formal dresses were mandarin jackets worn over gowns.

In the 1920s, *qi pao*, an improved model of the mandarin female gown that features high neck and slit skirt became fashionable all over China. After Qing was toppled, a tight collar tunic suit modeled after the Japanese student uniform became the standard dress for men.

As Western influence grows, more and more Chinese have shifted to Western suits and continue to do so.

Indrek Neivelt Aastaärimees 2001 AS Hansapank

Kes olite karjääriredeli alguses?

Ma ei ole kunagi soovinud teha karjääri. Olen soovinud lihtsalt teha kõike hästi. Mis puudutab minu töomeheteed, siis koolipõlves olen rohinud ja töötanud transporditööliseks, tudengina olnud Soomes ehitustööliseks. Hansapangas alustasin laenuosakonna managerina, kelle ülesandeks oli teiste hulgas "Baltika" võlakirjade müük. Kuna pank oli väike, siis pidin esialgu ka võlakirjade müügist saadud raha inkasseerima.

Millised omadused teevad inimese edukaks?

Minu definitsiooni järgi ei ole edukas see, kellel on palju raha või kõrge ametipost. Edukas on see, kes tunneb, et tal läheb hästi. Edukaks teevad inimese omadused, mis aitavad inimesel tunda rahulolu oma tegemistest.

Mida teeksite teisiti, kui saaksite minna 5 aastat ajas tagasi?

Suurt midagi. Ajaloost tuleb õppida. Ajaloos ei tule elada.

Oma suurimaks saavutuseks peate?

Saavutused sünnivad koostöös. Saavutused on Hansapangal. Meie perel on saavutused. Minul saavutusi ei ole.

Teie hobid?

Meeldib tegeleda tervisespordiga ning olla perega looduses.

Soovitus EBSi tudengitele?

Õppigem kõigepealt oma eriala tõsiseks spetsialistiks. Juhiks saab õppida hiljem ja juhtimine peaks olema pigem teine kõrghari-

osutusid... Martin Goroshko, võõrkeeli ja ärikorraldust studeeriv õhtuõppe üliõpilane ja Tabet Juurmann, ettevõtlust ja ärijuhtimist õppiv samuti õhtuõppe tudeng. Martin saab loosi tahtel Äripäeva raamatuklubi raamatu "Esimene võrdsete seas. Kuidas juhtida tippspetsialistide meeskonda." Patrick J. McKenna, David H. Maister omanikuks, Tabetil avaneb aga võimalus vaidla endale üks

Äripäeva auhinnad loositud

5. septembril kuulutas KNK välja võimaluse kiirematele CV andmebaasiga liitujatele võita Äripäeva poolt välja pandud auhindu. Täna toimus loosimine!

Vastavalt septembri alguses väljakuulutatule toimus täna Äripäeva raamatute loosimine. Fortuuna, Äripäeva personalijuht Mall Heerde valis 61 CV andmebaasiga liitunud tudengi seast välja kaks õnnelikku, kelleks

Peaaegu päris: Kuigi Intopia on ainult mäng valmistab ta siiski tudengeid ette kiireks kohanemiseks ettevõtluskeskkonnaga, kus on omad reeglid ja konkurendid, kes kõik ajavad taga piiratud suurusega turgu.

Ettevõtluskeskkonna uuring

Karen Veidik

Karen.Veidik@ebs.ee

15.-26. septembrini viis AS Ülo Siinmaa Grupp koos aktiivsete tudengitega erinevatest kõrgkoolidest läbi ettevõtluskeskkonna uuringu. Uuringu eesmärgiks on koguda andmeid Eestis tegutsevate ettevõtete töö efektiivsusest, kasumlikkusest ja inimressursi väärtustamisest. Ettevõtmises osalesid ka kuus tegutsemishimulist EBSi tudengit.

Taolist uuringut on teostatud kümne aasta jooksul. Selleaastase ettevõtluskeskkonna analüüsi väljundiks on täiustatud internetipõhine andmekogu ja käsiraamat. Uuringu teostamisele kaasa aidanud üliõpilastel avanes võimalus tutvuda organisatsioonidega, luua tulevikuks kasulikke kontakte, panna proovile oma läbirääkimisvõime ja arendada suhtlemisoskust. Intervjueerisin kahte ettevõtluskeskkonna uuringus osalenud EBSi üliõpilast, et teada saada millised olid nende ootused ning kas saadud kogemus osutus väärtuslikuks.

Karen Veidik: Miks otsustasid uuringust osa võtta?

Astrid Raja (BBL 2): Sest tundus huvitav ja ma ei ole just väga tuttav meie ettevõtluskeskkonnaga. Kuna peame ka oma tudengifirmaga ise hakkama saama, siis lootsin üht kogemust oma varasalve lisada.

Gerli Sirk (ÕBL-21): Soovisin näha, millises töökeskkonnas inimesed töötavad.

Karen: Millised olid Sinu ootused enne ettevõtetega kontakteerumist?

Astrid: Ausalt öeldes ootasin firma juhtidelt küllaltki positiivset ja koostööaldist suhtumist ja lootsin, et paari numbri kättesaamine ei tohiks väga raske olla.

Karen: Kuidas iseloomustad saadud kogemusi?

Astrid: Ilmselt olid mu ootused liiga kõrged. Avastasin, et see ei ole üldse mingi reegel, et firma juhid suhtuvad potentsiaalsesse klienti tavaliselt paremini kui näiteks sekretärid. Mind hämmastas nii mõnegi juhi sellealane lühinägelikkus ja veel enam kõige tavalisema viisaku puudumine. Samas oli ka juhte, kes olid meeeldi nõus tegema nii palju kui võimalik. Väga hea kogemus sain just sekretäride osas. Enamus neist, kellega rääkisin, olid igati positiivselt meelestatud ja lubasid lahkelt oma ülemusega rääkida. **Gerli:** Halba vastuvõttu ei kohanud kuskil, tuli lihtsalt tutvustada, milleks tuln. Suure firma puhul helistasin ette, et raamatupidajaga eelnevalt kokkulepe saavutada. Puutusin kokku ka firma, kus andmete andmises kaheldi. Üldiselt on alati huvitav näha, kas jõuad eesmärgile või mitte.

Karen: Mida uuringus osalemine sulle õpetas?

Gerli: Järjekordselt kogesin, kui oluline osa on püsivusel ja ka viisakusel.

Karen: Kas uurimuses osalemine oli kasulik?

Astrid: Kogemuste osas ja silmaringi avardamise seisukohalt kindlasti. Nägin pilditükikest meie ettevõtluskeskkonnast ja tean nüüd, mida ükskõik kellega suhtlemisel kõrva taha panna. Samas ma pole kindel, kas see oli just oma aja kõige ratsionaalsem kasutamiseviis, aga tehtud ta sai. Siinkohal lõpetaksin ikkagi positiivse noodiga.

Ettevõtete elektroonilise andmekogu leiad aadressilt:

<http://www.eesti-ehitusturg.ee>

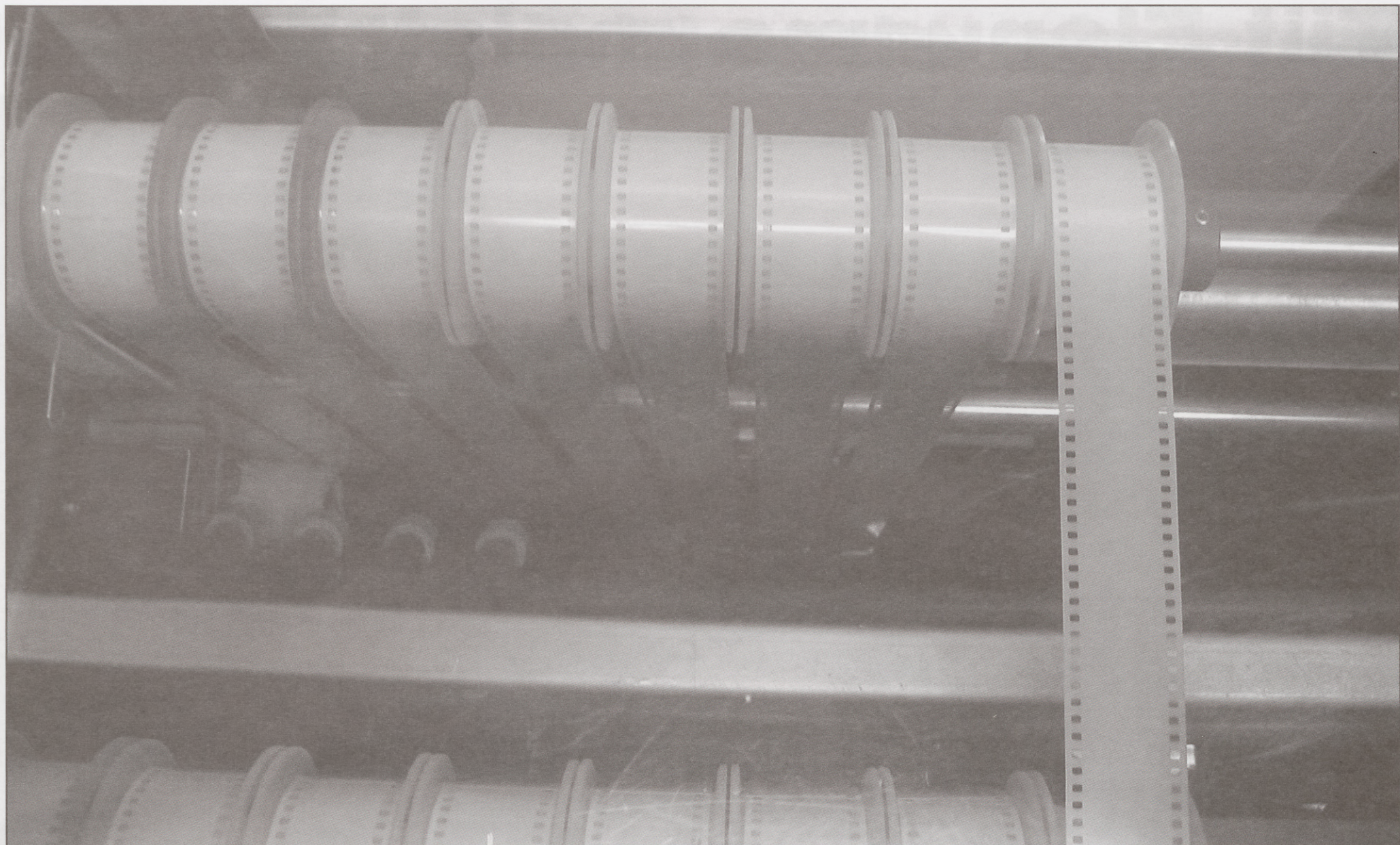
Semestri esimene avatud loeng!

30. septembril toimus personalijuhtimise kursuse raames sügissemestri esimene avatud loeng teemal organisatsiooni kultuur ja väärtused. Lisaks lektor Maris Zernandi teoreetilisele osale avanes suurepärase võimalus kuulata külalisesinejana Elioni personalijuhti, Irene Metsist, kes ilmetas raamatumaterjali praktiliste näidetega. Irene Metsis on oma kogemusi EBSi tudengitega jaganud ka eelnevatel aastatel.

Koostöö Irene Metsisega jätkub ning juba 11. novembril võib kuulata järgmise avatud loengu raames Elioni personalijuhi uut etteastet. Teemaks sedapuhku aga personalijuhtimine avalikus sektoris.

Avatud loengute ideeks on pakkuda üliõpilastele täiendavat võimalust enesearendamiseks, nii et kõikidel õppuritel, oleks võimalus esineja vastu huvi, oleks võimalus etteastest osa saada.

P.S! Informatsiooni avatud loengute kohta leiad KNK kodulehelt ürituste rubriigist.

Kuidas jõuavad filmid Eesti kinodesse?

Rain Raadla
rain@bdg.ee

Kust kaudu jõuavad filmid Eesti kinodesse? Miks minu lemmikfilmi ei ole kinodes ja kelle süü see on? Kes on need übiootilised mootorrihmad, kes filmidele selliseid pealkirju välja mõtlevad?

Suurstuudiot (FOX, Columbia, UIP, Warner Bros., DISNEY) filme festivalilt ega MIFEDilt osta ei saa, kuna nende levitamiseks on tehtud otselepingud levifirmadega. Kui lootsite leida suurstuudiot nimekirjast ka nimesid nagu DreamWorks ja Universal, siis need koonduvad nime UIP alla. Esiteks tuleks paika panna see, et me (loe: Eesti) oleme nii kuradi väike riik, et meie piiksumisi siin kõledas kolkas ei pane ülesõõnud ja -päevitanud studiobossid lihtsalt tähele. Otsuseid tehakse mastaabis: Ida-Euroopas seda filmi ei tasu välja tuua, Lääne-Euroopa paistab natuke perspektiivikam. "Kurjad paksud onud Ameerikas" ütlevad, mis filmi saab välja tuua ning mis võiks kasumit teenida.

Samas jääb väike osa ka sõnaosavatele Eesti levifirmadele, kes mõnikord seavad luuleridasid Eestist teenitavatest rahamägedest nii osavalt, et suudavad Ameerika onudele aru pähe panna ja seda moodi meie kinomaastikku rikastada.

Siiski kõik suuremate stuudio suuremate eelarvetega filmid tulevad kindlasti välja ka Eestis,

kuna peale Ameerika mandril teenitavate mittehaisvate paberilipakate on üha suurenemas Euroopa ja muu maailma osakaal filmidest saadavates tuludes. Suuremad kassahitid (Harry Potter, LOTR) teenivad kuni 65% oma tuludest just väljaspool Ameerika mandrit.

Ülejäänud filmid

Festivalidelt ja MIFEDilt ostetavad filmid ehk Leedu ja Venemaa ülemvõim. Kõikide filmide õigusi, mis ei kuulu suurte stuudio alla on võimalik osta festivalidelt, MIFEDilt või otse tootjalt. Siinjuures on reeglilik, et filme müüakse pakettidena ja väikestuudiod müütavad oma ühe või kahe tugeva filmiga ka teisi nõrgemaid. Nende filmide puhul tuleb tunnistada, et leedukad on meile ära teinud, kuna enamuse paremaid Baltikumi pakette ostavad just Leedu levifirmad, kes siis teevad pakkumisi Eesti levifirmadele. Mingi osa tuleb ka Venemaa levifirmade käest, kes Venemaale filmiõigusi ostes on juurde lisanud lepingutele ka Baltikumi õiguste veeru. 80% *independent*-filmidest tuleb Eestisse läbi Leedu ja Venemaa.

Festivalidelt ja pakettidena ostetud filmide puhul jääb täielik otsustusjõud levifirma töötajatele, eesotsas levijuhiga, kes läbi liitrite higi ja pisarate teevad selle lõpliku otsuse. Lõpliku otsuse juures on rusikareeglilik, et *indie*-filmi edukaks väljatoomiseks

peaks see leidma vähemalt 3000 piletiostjat. Omaette ooper on Eesti filmide välja toomine

Materjalid üle maailma kokku

Suurstuudiot puhul on materjalidega kergem kuna filmid jagatakse kolme kategooriasse:

1. A — nõrgemad filmid
2. AA — keskpärased ja tugevamad filmid,
3. AAA — kassahitid

Vastavalt tähtede arvule saadetakse ka rohkem CD-ROMe, postreid, bannereid ja muid materjale. See kõik toimub automaatselt. *Indie*-filmide puhul tuleb pärast lepingu allkirjutamist ja teatud summade tasumist hakata materjale tellima. Riigid kust materjalid kohale seilavad on suurstuudiot ja *indie*-filmide puhul praktiliselt samad ehk:

- Filmikoopiad (35mm) ja trailerid tulevad kohale USAst, Inglismaalt ja Itaaliast (seal asub üks maailma suurimaid Technicolori filmilaboreid)
- Reklaamimaterjalid (CD-Rom, trükised, BETA ja VHS kassetid) — Inglismaa, USA, Saksamaa
- Reklaamauhinnad (nänn) ja suurema-möödulised reklaammaterjalid (standeed, bannierid, *inflatables*) — Hong Kong, Saksamaa, Inglismaa

Kuid juba enne materjalide kohale jõudmist tuleb hakata mõtlema filmile nime.

Übiootilised mootorrihmad

Kinokülastajate seas on olnud kuulda nurinaid filminimede tõlgete osas, kuid filminimede taga on rohkem kui tühjalpas tõlkimine. Filmide pealkirjad pannakse paika reeglina pärast filmide ära vaatamist. Pealkirjade juures tuleb arvestada niivõrd paljude erinevate asjaoludega, et mõnikord võib lõpliku filmipealkirja kinnitamiseks minna mitu kuud. Filmi pealkirja võetakse kui ühte marketingivahendit, mis peaks võimalikult täpselt kinokülastajatele ütleva, millise filmiga on tegu, samas jäädes võimalikult sarnaseks originaalpealkirjale (sest seda juba teatakse).

Kui teise kuu neljandal nädalal ägised mällu kulunud variantide kallal, ning kuskilt-miskilt-keskilt kuuled ühte poolikut sõna või imelikku heli ja siis vurtsatab suure rahuldustundega välja see õige pealkiri. Samas kui pärast söimatakse sinu imelest (loe: filmipealkirja) kõikide keelte kõikide imelike sõnadega, siis tuleb uue imelapse välja punnitamiseks tugevalt kuskilt inspiratsiooni koguda. Kinnitan teile, et inimesed, kes filmidele pealkirju välja mõtlevad ei ole mitte ligilähedasedki übiootilistele mootorrihmadele (küsitlusest välja tulnud üldine arvamus) ning enamuse neist omavad kõrgharidust, sealhulgas mitmed neist ka filoloogilist.

Subtiitrid ja kinoaparatuur

Kõik Eestis välja tulevad filmid saavad endale subtiitrid teadatud kino Kosmose tagaruumides. Subtiitrite tegemisest ja kõigest sellega seonduvast võiks kirjutada terve artikli. Tasub mainida, et ühele kahe tunnilisele filmile (umbes 20kg) subtiitrite panemine (kõrvetamine) võtab aega kuni seitse tundi. Filmile kirjutab teksti peale ülivõimas laser, mis teeb õhukelele filmile kolme nanomeetri sügavuse teksti. Seesama ülivõimas lasermasin on ka väga külma- ja soojakartlik — nimelt peab toa temperatuur olema 20–25 C vahel.

Kui film laseri alt välja tuleb, läheb film vanni (loe: pesumasinasse), mis võtab omakorda 10m²-lise ruumi. Subtiitrid peal, reisib filmikoopia edasi kino aparatuurruumi, kus pannakse ta osadest kokku, trailerid ette ning kino võib alata.

Tallinna suuremas kinos näidatakse ühe koopiaga filmi kahes saalis. Kuidas? Väga lihtne: film jookseb ühest aparatuurist läbi, panni pealt seina peale. Kolm-neli meetrit seina peal sõitu ja siis teisest aparatuurist läbi ning siis algab tagasisõit esimese aparatuuripannisüsteemi peale.

Lõpetuseks võiks öelda, et kui te rohkem kinos käite tuuakse Eestisse rohkem filme, mõeldakse paremaid pealkirju ja kaotatakse ära väga segane pannisüsteem.

Tiit Elenurme meistrikläss :

EBSi esimene ajustrust: Eesti üks esimesi ajustruste leidis aset oktoobri esimestel päevadele, mil juhtimisteooriast huvitud üliõpilased tulid EBSi osasaama ainulaadsest võimalusest - professor Tiit Elenurme meistriklässist, kus hakkavad peatselt tulema uued juhtimiseideed ja -gurud.

Tuuli Stewart

Kite.ts@infonet.ee

Satun reedesel hilisõhtul EBSi klaasiruumi nr. 303 teadmata isegi veel täpselt, mida otsin või kuhu sattunud olen. Tean vaid, et tegemist on millegagi, mis meie kõrgkoolides ja Eestis üldse alles novaatorlikult habras algatus. Jõuan märgata, et hulk noori inimesi on ootamatult reipa olemisega ja pisut entusiastlikumalt kui tavaline poolõine loeng eeldaks, end valmis seadnud. Vahepeal jõuan teada saada, et meistriklässi näol on küll tegemist EBS juhtkonna initsiatiiviga, millest just Tiit Elenurm kinni haaras, kuid et see koondab endas õppureist juhtimisentusiastide praeguseks juba vähemalt neljast kõrgkoolist — EBS, Pedagoogikaülikool, Tehnikaülikool ja Tartu Ülikool.

Professor Elenurm, mis on EBS Juhtimiskoolituse Keskuse Meistrikläss?

Meistriklässi eesmärk on arendada uute juhtimiseideede otsinguks

ja kriitiliseks analüüsiks vajalikke kompetentse. Harjutatakse, kuidas rahvusvahelisest juhtimisteabest ja "juhtimisgurude" moodsatest kontseptsioonidest üles leida Eesti organisatsioonide ja prioriteetidele vastavad ja meie kiiresti muutuvast keskkonnas toimivad rakendused. Üliõpilased saavad ennast juhtimise täiustamise ideede esitajana ja põhjendajana proovile panna.

Meistrikläss toimub viies nn. moodulis, millest kaks esimest peaksid osalevaid tudengeid ette valmistama maailmas uudsete juhtimisteooriate tutvustamiseks, uute juhtimiseideede Eesti konteksti üle kandmise võimaluste otsimiseks ja interaktiivse töövormi harjutamiseks. Kolm järgnevat moodulit kaasavad juba ettevõtete kesk- ja tippjuhte, kes on osalenud EBS Juhtimiskoolituskeskuse õppustel ja seminaridel. Ülesandeks ja eesmärgiks on üliõpilaste vaatevinklist juhtimise probleemide mõistmine, neile uude lähenemise lisamine ning läbitöö-

tatud juhtimiskirjanduse või case-ide alusel võimalike lahenduste pakkumine.

Kuidas sattusid just need inimesed täna siia klassiruumi? Mis oli valiku aluseks?

Ajustrusti koondamiseks saatsime teate kõigisse kõrgkoolidesse, kus majandusjuhtimise erialasid õpetatakse. Ideaalis pidi teade jõudma kõigi vanemate kursuste üliõpilasteni. Ma pole limiteerinud seda sihtrühma vaid äri- ja ettevõtluse üliõpilastega. Minu arvates võib ka näiteks kunstiakadeemiast leida tudengeid, kes on huvitatud tulevikus kunstiäri- ja ettevõtlusest või -ettevõtlusest ning suudavad olla just kenaks täienduseks ajustrustile oma teiselaadilise nägemusega.

Valiku aluseks olid kandidaatide poolt võistlustöödena kirjutatud esseed. Neid oleksime hea meelega näinud rohkem, et valiku tegemise alust tugevdada ja laiemaks muuta. Väga võimalik, et teadvustamise kanal polnud

piisav või ei olnud piisava rõhuasetusega esitatud. Mõtiskleme tulevikus selle üle ja miks mitte, ootame ka "Tudengilehe" arvamust ning kaasalöömist Meistriklässi idee teadvustamisel.

Meiega on ühinenud ka hr. Taivo Paju, ajakirja "Director" peatoimetaja, kes kuuldes meie algatusest oma initsiatiivi ja koostööd pakkus. Temalt oleme saanud ka mõningad oma kursuse raames kasutatavad analüüsimateerjalid. Selline hr. Paju liitumine tundus loogiline, kuna tudengid on ju "Direktori" potentsiaalsed lugejad ja miks ka mitte tulevased kaastöölised. Meistrikläss peab silmas just avatuse ja uute koostöövõimaluste teadvustamise põhimõtet.

Erinevate erialade ühendamise protsesside avatumaks muutmiseks ja uute ideede genereerimiseks ning lähenemiste avardamiseks tuleb meelde üht 1960.a liikumist. Pean silmas Rooma Klubi. Kas leiate ühiseid jooni nende mõt-

lejatega? Kas on edaspidi plaanis kaasata ka meie roomaklubilasi ajustrustidesse (termin think tank on ju ka sealt pärit)?

Rooma Klubi andis impulsi tulevikutsenaariumide väljatöötamiseks. Stsenaariumeid kasutavad tänapäeval paljud firmad, et erinevaid strateegiavariante läbi mängida. Ka ettenägelikud Eesti firmad. Juhtimiseideede hindamine on kitsam ülesanne kui maailma tulevikuväljavaadete kaardistamine. Kuid juhtimiseideedega tegelevat ajustrusti on vaja just seetõttu, et teha vahet tõeliselt uute, meie oludesse sobivate ideede ja mõnedes bestsellerites üleskiidetud motrendide vahel, mille taga sageli on vana sisu uues pakendis. Ideaalis peaks ajustrust ühendama uuele teabele vastuvõtlikke värske nägemusega noori, kogenud juhtimiskonsultante ja juhtimispraktikuid ning juhtimistrendide uurijaid, kes suudavad uusi suundumusi süstematiseerida.

Uute juhtimisideede ajustrust

mata ja vastuseisu tekitamata mõeldav) vahel.

Rühmatöö peaks välja selgitama, milliste omadustega juhile antud ideed võiks üldse pakkuda. Sest iga juht otsib omakorda võimalusi endale oluliste vastuolude lahendamiseks ning muudatusteks peab olema valmis nii ettevõtte kui ka selle juht. Case-ide arutelu on väärtuslik õppevahend oma ideede genereerimiseks. Täna nägite tagasisidet autori kodutööle, järgneb ideede lihvimine ning järgmises moodulis jõuame ideede kitsendamiseni ning presentatsioonini.

Tänases moodulis oli selge, et poolehoidu ei võitnud mitte klassikaline juhtimine, vaid erinevad alternatiivid, kuid me ei saa ära unustada, et ideid loevad ja "ostavad" juhid. Käitumise muutmiseks peame olema konkreetsemad, üldine idee ei löö. Vajame mõjusust, konkreetset, näiteid. Selle kallal töötamegi.

Edasi järgneb juhi arengukaava teema. Analüüs sellest, et milliste omaduste vahel peab juht kui isiksus ise leidma tasakaalu.

Esitasite täna (retoorilise?) küsimuse, et kas kuidas saab muna õpetada kana.

Jah, oleme harjunud skeemiga, kus teadmiste ja sellest praktika poolt lihvitud oskustele järgnevad mingil arenguastmel vilumused. Juhi võimalused õppida tudengilt oleksid lühidalt järgmise skeemi kohased: 1/tudeng kui uudne teabeallikas; 2/edu korral seostab "muna" idee juhile olulise ja lahendamist vajava probleemiga ning 3/värske ja sõltumatu nägemuse toomine tavakujune mallidesse.

Jah, kui seda õpetada ja juhtida, siis muna võib õpetada kana ja võitjatena peaksid väljuma mõlemad.

Keda ootate järgmisse Meistriklassi ja millal see toimub?

Ootame isemõtlejaid, organisatsiooni käitumisest ja selle juhtimisest huvitatud õppureid. Mingi taust majandusõppega peaks olema, samas aitab ka praktilise äri tegelev sõpruskond või muu link praktikasse. Ootame inimesi, kes tunnevad ennast aeg-ajalt targemana kui need, kes nende ümber. Otsime vaidlejaid ja rahulolematuid küsijaid. Sõnaga, inimesi, kelles on potentsiaali olla tulevikus konsultant. EBS probleemiks muide on see, ei liiga vähesed meilt koolituse saanud tahavad tulevikus end siduda teiste koolitamise või nõustamisega.

Mis saab neist "isemõtlejatest" edasi, kes tänaseks juba Meistriklassiga ühinenud on? Kuhu ja kuidas suunate selle sünergia?

Esimene tulemus võiks olla peaaegu hind Meistriklassis osalejatele — võitja saab EBSs ühe semestri magistrantuuriõpet tasuta. See pole muidugi lõppe märk magistrantide värbamiseks. Auhindu on teisi, kuid jäägu need täna nimetatamata. Ilmselt tekivad osalenutel uued töökoha otsingu võimalused. Meie kõrgkooliõpe muutub avatu-

maks. EBS ettevõtluse õppetooli ja EBS Ettevõtluskeskuse koostöös on tekkinud idee korraldada rahvusvaheline võistlus case-ide lahendamiseks. Uuenduslike mõtlemisviiside loomiseks on vaja esmalt tekitada kriitiline mass inimesi, kes sellega kaasa läheksid ja minna oskaksid.

Avatuse põhimõtte tutvustamine võiks avalduda ka muudes vormides. Näiteks tudengite erialane eneseostus juba õpingute ajal. EBS Juhtimiskoolituskeskusel on pakkuda tudengitele rakendust professionaalsete teenuste tutvustajatena ettevõtetele. Olen kuulnud, et "Tudengileht" on algatanud reklaamimüügi võimaluse oma lehte, mis peaks ka avardama teid eneseostuseks õpingute kõrvalt.

Kui 1990-ndatel oli tavapärase, et väga noor ja vormistamata hariduse ning kogemusteta inimene sai kõigepealt juhiks, siis saavutas kogemuste kaudu oma oskused ja alles sellele järgnesid teadmised ning tegevuse loov arendamine, siis nüüdseks oleme ikkagi muutumas turusituatsioonid jõudnud olukorran, kus bakalause kraad üksi ei taga veel edu-

kust tööjõuturul. Mida varem (noor) inimene end tulevikus ette valmistab, seda tugevam on tema stardipositsioon.

Vahetaksin teemat — kas jagate minu muljet, et viimasel paaril-kolmel aastal on Eestimaa tabanud tõsine juhtimiskoolituse buum? Mitte ainult otseste koolituste vaid ka tõlgitava-trükitava kirjanduse valing on märgatav. Kuidas selles orienteeruda ja leida õige ning balanseeritud variant?

Ma ei arva, et juhtimisalane kirjandus on asendamas kunagi prevaleerinud nn. käevaatomise raamatute ja ennustuste lainet. Jah, osaliselt on tegemist tühja augu täitmisega, mille täituvus on küll lähedal kuid õplikult ei ammendu kunagi.

Kuhu liigume? Ilmselt ikka niisuguste mõttetankideni ja avatud ning integreeritud ideede genereerimise süsteemide poole. Tulevik kuulub minu arvates muudele kohandavatele, ideid tutvustavatele ning nende võrdlemist ning ideede genereerimist soodustavatele moodulitele.

Kuni juhtimisalane kirjandus ennast vaatamata mitte odavate-

le hindadele müüb, seni on arvatav, et vaatamata antimanagerismi esimestele märkidele Eesti ühiskonnas on siiski juhtidel ja juhtimisel kindel positsioon. Juhtimise täiustamise ja juhina arenemise üle on paljudes organisatsioonides alles asunud tõsisemalt juurdlema. Valmisolek avatuseks Euroopa Liidu kontekstis tundub eriti aktuaalne ja nõuab valmisolekut. Meilt kõigilt.

Hr. professor, kuidas võrdleksite Eesti juhti 1993 ja juhti 2003?

Paljud uue põlvkonna juhid, kes 1993 olid rahvusvahelises võrdluses väga noored, on nüüd vanemaks saanud ja organisatsioonid teatud arengutsükli läbinud. Nad otsivad uusi väljakutseid uutelt aladelt. EBS Executive MBA programmis võib täheldada tippjuhtide soovi ärikeskkonda senisest süsteemsemalt analüüsida ja rohkem meeskondlikule juhtimisele panust teha.

Edusoovidega jätab "Tudengileht" siinkohal professor Elenurme uute juhtimisideede ajustrustiga nägemist, et järgnevaga tagasi tulla juba uutest numbrites.

Mõtteid Meistriklassi ajustrustilt

Tuuli Stewart

Kite.ts@infonet.ee

Kõiki alljärgnevat ja muid mõtteid oli esinejatel võimalus tutvustada ja avada kuulajatele lühikese 5 minuti vältel.

1. Eesti ettevõtluses on märgata väsimuse märke. Herzbergi järgijad arvavad, et palk polegi peamine stiimul kindla turuosaga ettevõtete puhul. Olulisem on *easy* suhtumisega töökeskkonna loomine ja päeva pikkus ning muud taolised faktorid.

2. Turustuskulud on muutunud paljude ettevõtete tegelikult "pudelikaelaks". Selle sisemise barjääri lahendamine võiks olla üheks (Euroopa Liidus) ellujäämise faktoriks.

3. Idee: Soomes juba katsetatud meetodit, mille puhul ettevõtte loobub tegelikult juhust, kuid kuni spetsialistide kogumi, mis töötab ainult kompetentsi alusel ilma igasuguse hierarhiata. Igal hommikul on nõupidamine, kus seatakse eesmärgid ja tegevuskava järgnevat 24 tunniks.

4. Vastuväide: rakendatavus meie oludele siiski küsitav.

5. Vastuväide vastuväitele (hr. Paju): Eesti isetegijate näide Aavo Kokk oli tööga väga üle koormatud oma "Eesti Ekspressi" alguspäevadel. Ta moodustas erinevate teemade jaotusega töörühmad,

mis hakkasidki ise toimima ning vabastasid Aavo Koka muudeks tegemisteks ja loovaks tööks.

4. Kvaliteedi juhtimine teenindusasutustes: tegelikult hõlmab see kvaliteedi juhtimise süsteemi tervikuna. Idee tegelikult ju igivana — teenindusettevõtte peab vastama kliendi ootustele (erinevad ettevõtted tekitavad erinevaid ootusi muidugi). Uudne idee samas oleks kogu kollektiivi kaasamine kvaliteedistandardite loomise ja nende rakendusse. Siia juurde lisandub ka integreeritud kontroll ja järelvalve. Inimkeeli — et madalama astme töötajad, kes tihti just ongi need vahetud kliendiga suhtlejad, ütleksid oma kaaluka sõna mallide loomisel ja nende üle valvamisel. Selle üheks kõrvaltulemuseks oleks ka bürokraatia pehmemdamine.

5. Piirangute teooria meenus varude juhtimise võtmes — müües midagi tekitab sa kliendile laovarude, mis on sellele ettevõttele probleem. Selleks, et seda probleemi juhtida, võiks suhtuda kauba pakkujasse, kui probleemi tekitajasse ja miks mitte, ka selle lahendajasse. Lahendus oleks kliendi laoseisu viimine tarnija infovõrku ja müügiorganisatsiooni muutmine teenindusettevõtteks, mis komplekteeriks pakumised vastavalt turu tegelikele vajadustele. Töötajatele tooks see kaasa nii vastutuse kui võimaluse osaleda.

6. Nn "kuradisaadiku teooria" meetod juhtimises (näitena W. Churchill). Lisaks Ü. Vooglaiu "Lastekodu kui kasvukeskkond". Lugege, saate teada!

7. Avatud virtuaalruumi katsetused, kui muudatuste juhtimise võimalus.

Vastuväide: Ohud lasta näilisel juhtimisel võimust võtta ja eesmärgile pühendumise asemel tekitatakse endale tegelikku tööaega rööviv "chat room".

8. Elava ettevõtte idee — töötajad määravad ise endale palga vastavalt tulemus osalemisele. Loe "Ketser" (Goldratt Baltic Network 2002). Iga uus on taasavastatud vana — prof. Elenurme poolt proovitud meetod juba Eesti Majandusjuhtide Instituudi (isemajandamise II mudel) aegadest.

9. Emotsionaalsete sidemete teooria töötajate ja klientide vahel. Juht valiks siin (emotsioonide tuginedes) nn. õige kaadri, töötajad suhtlevad klientidega emotsionaalsel tasandil, tekitades sellega hulgaliselt firmalojajalseid kliente, kes kõik lõpuks kasumi ja edu tagavad. Selle teooria kohaselt ongi emotsionaalne pühendumine igal tasandil kõige alus ja järelikult õigete töötajate (pühendumisvalmitte) valik on kõige alus.

Vastuväide: mulle meeldib iseteenindav tankla, sest puuduvad emotsioonid ja personaalne lähenemine, ülim on kiire, lihtne ja tõrgeteta teenindus.

Kui mõnigi neist noppelistest mõtetest pälvib teie tähelepanu enam kui viieks minutiks või pani vaidlema ja/või omi mõtteid (kogemusi) avaldama, siis äkki peaksite Meistriklassi tegemistel silma peal hoidma?

MÕTELDA ON MÕNUS, MEISTRIKLASS ON RASKE... aga veel mõnusam.

Milline on Teie ajustrusti töövorm? Kust need uued ideed ikkagi sündima hakkavad?

Nagu öeldud, oli esimeseks katsetuseks essee, mille alusel ka lõplik osalejate valik tehti. Meistriklass on osalejatele tasuta ja kriteeriumiks saab olla ainult enese initsiatiiv ja tahtmine ennast proovile panna ning selle läbi õppida. Samas ka üksteist õpetada, läbi ühise protsessi.

Töövormiks on kodused tööd, artiklite lugemised, eelpoolnimetatute analüüs, oma idee genereerimine loetu baasil ning selle peegeldamine ning kontroll rühmatöös ja klassiesinemistes. Järgmises etapis liituvad ka ettevõtete juhid, kellele need ideed ja uuendused tuleb rakenduskõlblikena "maha müüa". Põhimõtteks saab ju iga uuenduse ja muutuse juures olla ainult mõtestatud tasakaal 1/uuduse — 2/olulisuse (probleemide lahendamise efektiivsuse) — 3/rakendatavuse (liiga suur hüppe pole haiget tege-

EBSi tudengid hoiavad riid

Jüri Saar

Jyri.Saar@ebs.ee

EBS tähistab sellel aastal enda 15. sünnipäeva ja sellega seoses alustab Tudengileht artiklite seeriat, mis tutvustab tudengitele nende kooli — teist kodu.

Enamus EBSi tudengeid ei tea majast, milles nad õpivad, suurt midagi. Ja kas ongi vaja teada? Tudengileht leidis, et on ja otsustas teha väikese ekskursiooni mööda kooli, et tutvustada tudengitele neid nukataguseid, kuhu tavaliselt pole asja.

1922. aastal loodud Kerge- tööstustehnikumile alustati uue hoone ehitamist Lautri tänaval 1953. aastal, kuid kool ei alustanud sellel aadressil tööd enne 1956. aastat. Nõukogude aeg möödus sündmusteta samas kui hoone amortiseerus.

Eraettevõtluse võimaldamine 1988. aastal avas aga tee eraülikooli loomiseks, mis peatselt leidis endale partneri Kergetööstustehnikumis ruumide rentija näol. 1990ndatel ehitati välja 5. korrus.

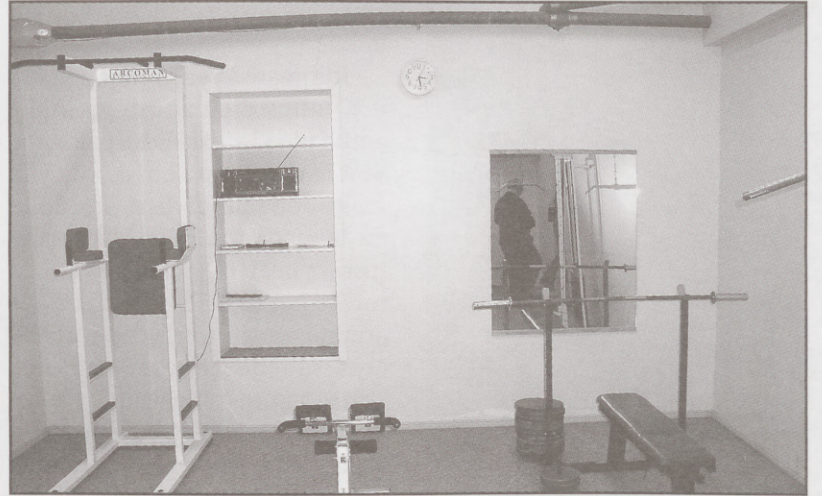
Hetkel haldab hoonet veel Imanta Hariduskeskuse AS, kuid

EBS on otsustanud hoone omandada ning vastavalt enda vajadustele alustada ümberehitamist juba 2004. aasta suvel.

Tudengileht soovib tänada Hr. Loit Parti sisuka ja huvitava ekskursiooni eest.

Järgmises Tudengilehes:

Salapärase saun ning miks tudengid seda kasutada ei saa, miks EMT levi EBSis nii hea on ja pilk EBS Prindile.

Jõusaal: Vähesed tudengid teavad, et keldris asub ka jõusaal, kus mõned EBSi töötajad rauda tõstmas käivad, teised aga aeroobikat harrastavad, kasutades võimalust tasuta erinevaid lihasgruppe arendada.

Küsimusele, kes jõusaalis käivad vastab Hr. Loit Part väikse muigega: "Käivad need, kellel on luba!"

Sees või väljas: Kui EBSis on vaja kiiresti kõik vool välja lülitada, siis seda õnnestub teha ainult ühe lukustatud ukse tagant. Kui uks aga mööda saab, siis järgnev on isegi lapsele selge — kas SEES või VÄLJAS. Mingit vahepealset varianti ei ole.

Uudishimulikele teadmiseks, et EBSis on 160 amprine peakaitse ehk siis ligi 10 korda võimsam kohustuslikust, seega ei ole voolukatkestuste põhjuseks peaaegu kunagi EBS või TTK.

Koorik vajub sisse: Üks huvitavamaid jäänuseid tuumapommivarjendist on varjendit ümbritsev koorik, mille ainuke eesmärk oli tuumapommi lõhkemise korral sisse vajumine ja varjendi seina toetamine.

Praegu omab käik peamiselt väikese lao rolli, kuhu tuuakse asju enamasti ajutiselt, kuni otsustatakse nende saatuse üle — kas veel sügavamale varjendisse järgmiseks 100 aastaks või prügimäele!

Õhufilter: Varjendis istumine on üks asi, kuid seal hingamine on hoopis midagi muud. Õhku on vaja, kuid mitte radioaktiivset, mis peatse lõpu toob. Selleks oli varjendisse ehitatud võimas õhufilter, mis suudab puhastada ka radioaktiivset õhku.

Kuigi õhupuhastaja on osaliselt demonteeritud on kõik pildil nähtav üks suur filter, mis suutis tunnis puhastada 205 kuupmeetrit õhku "enam-vähem" hingatavaks vähemalt 10 päeva, mille jooksul pidid reageerimisüksused varjendis oljad välja kaevama. Kui elekter vedas alt, siis filtrit sai alati käiaga töös hoida.

VAJAD PIDU??? Helista või kirjuta meile, ning me teeme selle sinu eest ära. Oleme 4 rõõmsameelset tütarlast, kellele meeldib pidutseda ning oleme avatud uutele väljakutsetele. Kas mõtted hakkasid juba peo suunas liikuma???

Siin siis lühidalt see, mida me teeme:

- Kursusepeod
- sünnipäevad
- vilistlaste kokkutulekud
- stiilipeod
- õnnitluste kohaletoimetamine (kostüümides ja lilledega)
- jne.

Ära häbene küsida, kui endal mingi huvitav idee on!!!!

Helista siis Maaritile tel. 051 44 884

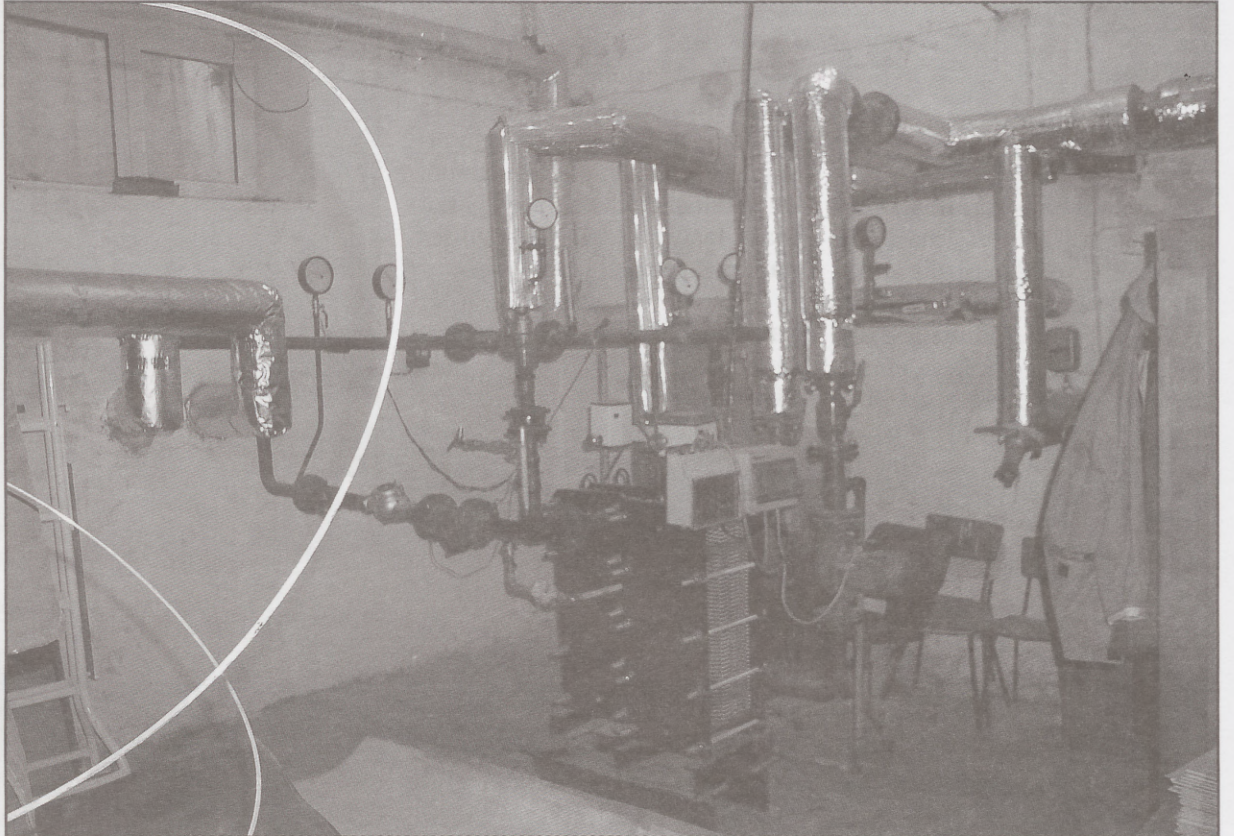
Eilikesele tel: 052 01 183

E-mail: Organizer@ebs.ee

eid tuumapommivarjendis!

500 saia päevas: Just niipalju tehakse EBSi Tudengirestoranis ühe päeva jooksul saia ja enamasti süüakse nad kõik veel samal päeval. Tegu ei ole aga mingi konveiertoodanguga vaid vana hea käsitööga. Seega on igas saias ka natuke armastust, mida masinatelt veel niipea loota ei ole.

Kõige soojem ruum: Suur maja vajab palju soojust ja seda eriti veel talvel. EBS on ühendatud Tallinna keskküttesüsteemiga, mis tuleb EBSi läbi keldri, kus võimas süsteem reguleerib kooli soojust ja survet radiاتورites. Ega see soojus 5. korrusele iseenesest ei jõua.

Tõenäoliselt on tegu ka kooli kõige soojema ruumiga, kus temperatuur püsib peaaegu alati 30 kraadist kõrgemal.

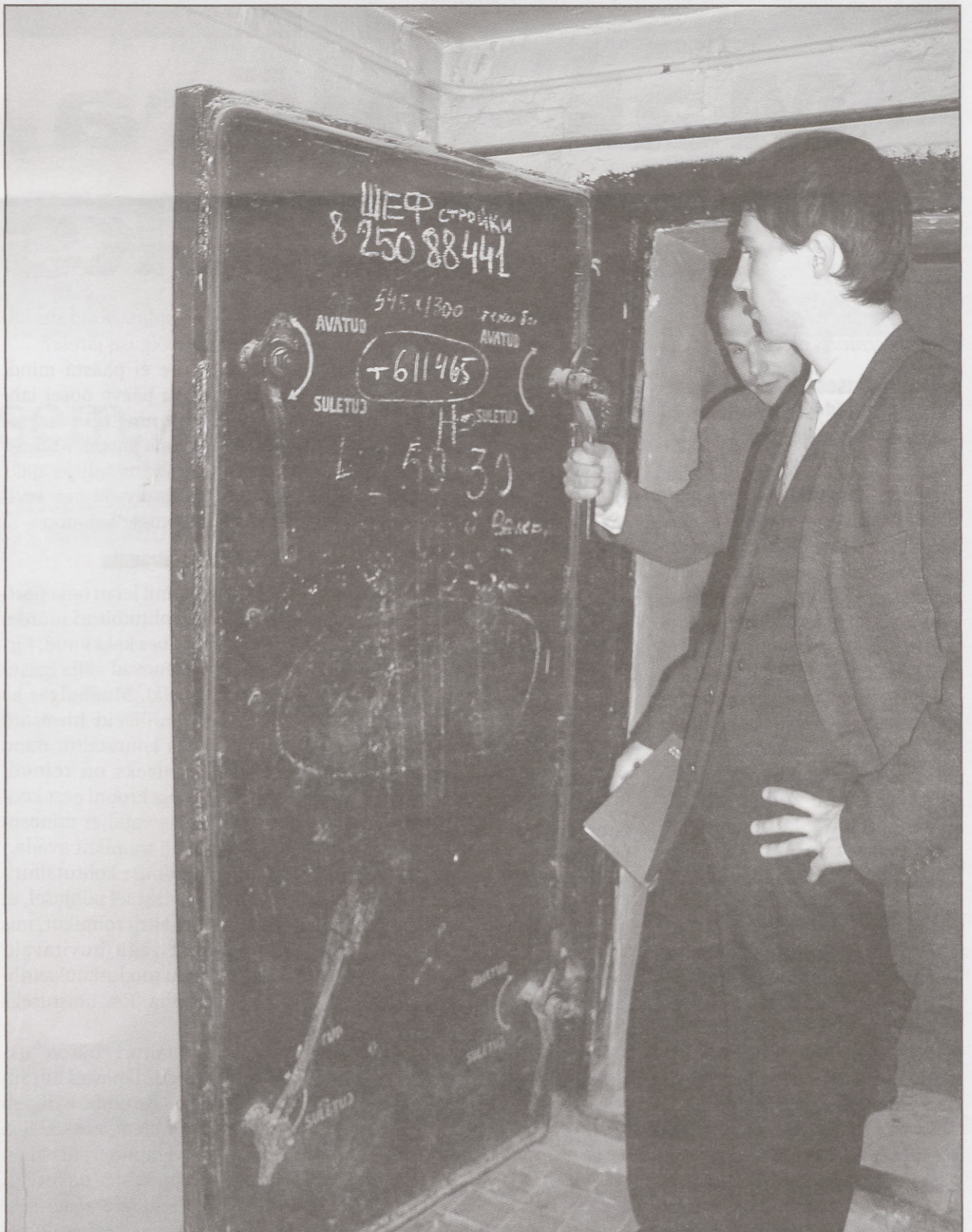
TTK arhiivis: Tudengilehele arusaadamatutel põhjustel ei võimaldanud EBS näha enda arhiivi. Küll oli aga palju vastutulelikum Kerge-tööstustehnikum, mille arhiiv on ka õppeklass, kus noored arhivaarid saavad enda oskusi proovile panna.

Kuna arhiiv täitub, siis aegajalt tuleb vanemate dokumentidega midagi ette võtta. Iga 25 aasta tagant tühjendatakse arhiivi ning vanemad materjalid (õpilaste toimikud, tööd) viiakse hoiule riiklikesse arhiividesse, kus neid säilitatakse tulevaste põlvete ajaloolaste tarvis.

Kurioosne maal: Üks huvitavamaid leide ekspeditsioonil Lautri 3 asuva maja sügavustesse oli tuhmunud, kuid siiski kena maal, mida praegu säilitatakse TTK arhiivis. Tõenäoliselt veel enne Nõukogude aega maalitud teos, kujutab idüllilist maaelu talude ja põldude vahel.

Kas tegu on mõne Eesti Wabariigi meistri kadunud teosega või lihtsalt odava koopiaga, mis maalitud tagasihoidliku sots-realist poolt oskab vast öelda mõni ekspert, kui ta kunagi seda maali peaks nägema.

Tuumapommivarjendis: Kuigi varjendil oli neli ust (kaks kummalgi pool) on pooled neist likvideeritud. Ka esimene pool varjendist on võetud kasutusele ja seda garderoobina, kuhu iga EBSi külastaja võib enda riided jätta.

Pildi esiplaanil on Tudengilehe vanemtoimetaja Jüri Saar ja tagant piilub kinoprillitaja Rain Raadla — kumbki ei osanud arvatagi, et 50 aastat hiljem on varjendi uksel veel tihendidki küljes.

FALCK!!!

Mari Jääger

Mari.Jaager@ebs.ee

3. oktoober, kell 13.55

EBSi Rebastepeo korraldajatiimi liige paigutab Lauteri 3 maja ette pargitud auto esiklaasi alla armatuurilauale oranži paberilipiku kirjaga 13.55. Ta suundub EBSi Üliõpilasesinduse ruumi, et minna järgi eelmise õhtu peomelus kindlasse kohta paigutatud esemetele. Ta teab, et tal on aega täpselt 15 minutit, et jõuda uuesti autoni enne, kui kaotab õiguse parkida tasuta kesklinna tasulises parkimistsoonis.

Kell 14.12

Tudeng istub autorooli ja sõidab koju. Falck!!! Tudeng avastab paari tunni pärast viivistasu otsuse nr 016141 auto esiaknalt kojamehe alt. Viivistasu otsusele on kirjutatud: Parkimine tasulises parkimiskohal parkimistasu maksmata, 3. oktoober, kell 14:01

Kell 16.30

EBSi Rebastepeo korraldajaliige istub Narva mnt. 7 Falck avalike

teenuste divisjonis ja vaidlustav viivistasu otsuse nr 016141. Ta kirjutab: "Leian, et viivistasu otsus nr 016141 ei ole õigustatud, kuna täitsin kõik eeldused parkimaks tasuta kesklinna tasulises parkimistsoonis."

Ei juhtu eriti harva seda, et Lauteri 3 maja ees liigub eredates värvides vestiga Falck parkimiskontrolöre. Peatudes iga auto juures kirjutab ta usinasti midagi kollase paberi peale, pistab selle kilekotti ja asetab auto esiklaasile kojamehe alla. Tubli tööinimene, muudkui jalutab paar sammu ja jälle usinasti kribab midagi paberile. Aga miks on nii, et parkimiskontrolör ei vaevu vaatama auto armatuurilauale leidmaks sealt lipikut, mis õigustab esimesed 15 min tasuta parkimist? Aga miks ei vaevu parkimiskontrolör kontrollima, kas auto on "pargitud mobiilselt"? Kas tubli tööinimene, parkimiskontrolöri, töö on kribada täis võimalikult palju kollaseid pabereid, mida kilekotti pakituna jätta autojuhi üllatuseks või hoopis trahvida liikluseeskirja rikkujaid?

Maksa ära, maksa ära, maksa ära!

Geily Marmor

Geily.Marmor@ebs.ee

Lugu üliõpilasest, sooduskuukaardist, kontrollidest, kohtutäiturist ning klienditeenindusest.

Oleme täna juba jõudnud harjuda sellega, et kui poodi sisenedes ukse lahti jätame, ei söimata meil nägu täis. Oleme harjunud sellega, et klienditeenindajad on sõbralikud ja abivalmid, et meid koheldakse hästi ja meid austatakse. Hoopis teised reeglid kehtivad aga asutustes, mille peamiseks eesmärgiks on inimeste trahvimine. Omal nahal sain kogeda nii kontrollide kui ka kohtutäiturite pööraselt halba klienditeenindust. Mis suure kuriteo ma siis korda saatsin? Statsionaarõppe tudengina sõitsin bussis oma kehiva sooduskuukaardiga.

Ebaoluline tudengistaatus

Enne kui mind suure piletivarga ja petjana Falcki bussi transportiti, olin jõudnud näidata nii oma kehtivat kuukaarti kui ka maininud, et olen EBSi tudeng. Palusin helistada kooli, sellele kinnituse saamiseks. Võimalusest kooli helistada keelduti üsna kergelt, sest kes see ikka oma tulemuspalgast ilma jääda tahab. Selle asemel helistati hoopis teise asutusse, kust mu isikukood ja aadress saadi. Ning tehtigi trahv. Küsimuse peale: "Mille eest siis?", vastati, et loe seda väikest kirja kuukaardi all. "Kehtib koos soodustust tõendava dokumendiga".

Mis on siis oluline?

Kas see, et ma olen reaalselt tudeng ja reaalselt õpin ülikoolis või see, et mul on dokument. Dokument, mis on võibolla tutvuste kaudu saadud, mis ei pruugigi midagi tõendada. Kas meie ühiskond on tänapäeval tõesti nii bürokraatlik, et õiguse ja õigluse mõistmisel enam ei loe see, mis reaalselt toimub, see, kas reaalselt ollakse soodussõiduõiguslik inimene või mitte?

Selle küsimusega pöördusin gi Falcki Narva mnt majja. Näitan tudengipiletit ja kuukaarti. Soovisin trahvi tühistamist, ent tulemust ei mingit. Vastati vaid jonnaka järjekindlusega, et näete, see väike kiri seal all... ja teil ei olnud ju sõidu hetkel seda piletit kaasas?? No näete nüüd, makske siis trahv ära või minge kohtusse. No ei huvita, et olete tegelikult üliõpilane. Falcki mehi ei huvitanud, et inimene, kes mu kõrval ilma igasuguse piletitäis, sai sama suure trahvi kui mina. Ebaõiglus? Oh ei, nende inimeste arvates olin hoopis mina "lapsemeelne".

Mine kohtusse või maksa

Edasi hirmutati kohtuga. Mul tõusid juuksekarvad püsti. Mis kohtusse? Falcki meeste ilmub muie suule jess! — suutsid sellegi inimese ära hirmutada. Õnneks olen ma inimene, keda on üsna raske hirmutada ning kergesti ma alla ei anna. Uurin kohtu kohta välja, et kohtutasu on 10 krooni.

Pole just eriti palju. Nüüd siis kiiresti kohtusse õiguse järele?

Kahjuks see ei päästa mind, sest selle sama päeva öösel lahkun ma Eestist ning tulen tagasi alles kahe nädala pärast. Kohtusse kaebamise aeg on selleks ajaks läbi saanud. Trahv on aga kotipõhjas ja unustusse vajunud.

Kohtutäiturite tüüria

Kuni päevani, mil leian oma postkastist kutse kohtutäituri juurde. Möödas on umbes kaks kuud. Kirja avades pudenevad välja igasugused materjalid. Muuhulgas ka leht sellest, milliseid hirmsaid kulutusi proua kohtutäitur minu toimiku avamiseks on teinud. Tervelt kahesaja krooni eest kontoritööd läks vaja, et minusuguse kriminaali toimikut avada.

Lepin kohtumise kohtutäituri-ga kokku ainult sel põhjusel, et seda suurt ja paksu toimikut, mis täis kindlasti väga huvitavaid materjale minu sooduskuukaardiga sõidust, näha. Ent unistuseks see jääbki.

Sest kohtutäituri "büroo" uksest sisse astudes lähevad mu silmad suureks. Ruumis valitseb kaos. Sekretäri laual, nurkadel ja kõikvõimalikel muudel alustel on segamini hunnikutes pabereid. Minuga kõnelemiseks peab sekretär püsti tõusma, sest muidu ei paistaks ta oma paberihunniku tagant lihtsalt välja. Ruumis on veel kaks inimest, kes minu sisenemisele üldse ei reageeri. Kaugemal paistmas veel teine tuba,

kus suurem segadus. Äkki on käimas remont, mõtlen ma.

Maksa ära, maksa ära...

Küsin selge häälega kohtutäiturit. Keegi ei kõssa, peale sekretäri, kes küsib, et mida ma ometi tahan. Proua kohtutäiturit soovin mõistagi, kelle jutule ma tuln. Lõpuks üks proua akna alt tõstab häält, tema olevatki see, keda otsin. Mida ma tahan? Räägin oma mure ära. Selle peale öeldakse mulle, et näidaku ma oma trahvikviitungit. Olen veidi segaduses, sest ma leppisin kohtumise ju eelnevalt kokku ning tal peaksid endalgi need paberid olema. Minu kahesajakroonises toimikus. "Ise olete süüdi, et piletitäis sõitsite", ütleb ta nipsakalt ja annab paberi tagasi. Öhh? Vaatan uuesti trahvikviitungit ja näen seal küll teistsugust süüdistust: "Sõit sooduskuukaardiga ilma soodustust tõendava dokumendiga".

"Maksa ära, maksa ära, maksa ära", on ainus lauluviis mida enam kohtutäituri mõistavad. Peale selle, et ma oma "kahesajakroonisele toimikule" silmaga peale visata ei saanud, tõdesin jällegi, et kohtutäitur, olgu ta mis iganes soost, pole normaalne inimene.

Mis edasi?

Mis siis ikka, maksan oma võla ära ja võtan juhtunust õppust. Kui liiga tehakse, siis tuleb kohe kohtusse minna ja asi ära klaarida. Mida pikemalt venitada, seda tõe-

näolisem on, et kannad kahju veel rohkem.

Post Scriptum

Ainuüksi kohtutäiturite ülbuse ohjeldamiseks ning nende klienditeeninduse taseme tõstmiseks lisan selle lõigu. Ehk mida teha siis, kui üks halva käitumisega kohtutäitur kontot arestida ähvardab ning on tahtmine talle täiega "ära panna". Esimene võimalus on kogu raha kontolt kiiresti välja võtta, kuid see on enamuste inimestele üsna keeruliselt teostatav. Paremad mängureeglid annavad Eesti Vabariigi seadused. Hetkel kehtib selline seadus, millega on vähemalt teoreetiliselt võimalik kõigile kohtutäituritele nende töö väga ebameeldivaks teha.

Selles seaduses on kirjas, et kontolt, mis on arestitud, ei tohi kohtutäitur võtta raha maha juhul, kui kontol on 2100 või vähem krooni. See tähendab, et arestitud kontolt saab omanik igal juhul kätte 2100 krooni kuus. Kui sellel isikul on veel pere, keda üleval pidama peab, siis see summa korrutatakse pereliikmete arvuga. Peres, kus on kuus liiget, võivad vanemad teenida kuni 12 600 krooni neto, ilma et kohtutäitur sealt sentigi maha võtaks. Teades mõnda sugulast või tuttavat, kes kohtutäituritega hädas on, soovitage talle selle seaduse rakendust. Raha jääb kätte ning pealegi legaalselt.

Võtsid tööd loengusse kaasa?

Õppimine on olulisem. **Tudengipakett** aitab.

Raha pole sugugi vähetähtis. Vahest tuleb loeng ohverdada tulusale töötasale. Aga teada on, et mitut asja korruga tehes kannatab kvaliteet. Nii et mõtle - kas "teed viinerit" või õpid.

Tudengipakett, see on:

- lepingutasuta õppelaen;
- tasuta **pangakonto**;
- vaid 5kroonise kuutasuga **pangakaart**;
- **kogumispension**;
- tasuta Interneti-pank **hanza.net**;
- tudengi **krediitkaart**;
- **ID-kaart**;
- tasuta **ISIC-kaart***

Info Hansapanga kodulehelt

www.hansa.ee/tudeng

ja klienditoe telefonilt (0) 6 310 310.

Lisaks saad sel sügisel veel mitu soodsat pakkumist!

Soodsad rongipiletid

Kogu 2003/2004 õppeaasta jooksul on Sinu rongipiletid kõikidel **Edelaraudtee liinidel** iga päev **50% soodsamad**.

Tudengiarvuti*

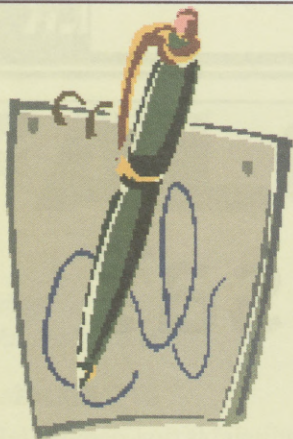
OPTIMAX arvuti MicroLinkilt on Sulle **erihinnaga 9990 krooni** (normaalhind 11 600 krooni).

Tasuta kõneaeg*

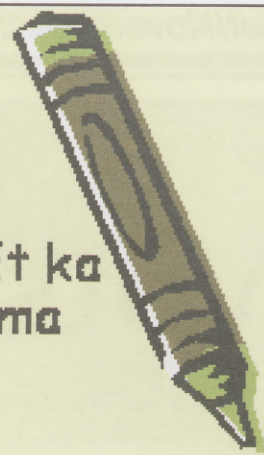
Tele2-lt saad enne 31. oktoobrit tasuta liitumise, **500 krooni** eest tasuta kõneaega ning SMS-i saatmine kõikidesse võrkudesse maksab Sulle aasta lõpuni vaid 25 senti. Lisaks soodsa hinnaga telefonid.

* Kui oled võtnud Hansapangast õppelaenu ja/või liitunud kogumispensioniga.

 Hansapank
Head mõtted saavad alati teoks

ARMAS TUDENG!

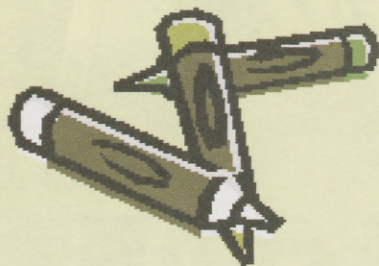
Tudengileht tähistab sel sügisel oma 8. sünnipäeva. Et ka Sina seda meiega jagada saaksid, kutsume sind osalema Tudengilehe esseekonkursil, mille teemadeks on:

- "Ajakirjanduse roll tudengi elus"
- "Tudengilehe arenguvõimalustest"
- "Mida on andnud Tudengileht EBSi üliõpilasele?"

*Pikkuseks 500-600 sõna

Oma kirjutis saada 9. novembriks aadressile ajaleht@ebs.ee

Parimad tööd avaldatakse järgmises Tudengilehe numbris "Sünnipäeva eri". Jagamata ei jää ka auhinnad!

Alusta ISIClikku elu Ühispanga õppelaenuga

Koos esmakordse õppelaenuga saad ISIC Student Maestro üliõpilaspilet-pangakaardi TASUTA!

Sõlmi laenuleping Ühispangas, saad lisaks ISIC Student Maestrole üle 600 soodustuse Eestis ja tuhandeid välismaal!

Tule lähimasse Ühispanga kontorisse, võta kaasa pass või ID-kaart ja dokumendifoto!

Tel: (0) 66 55 100 | www.eyp.ee/student

EESTI ÜHISPANK
SEB Grupp